

رسالة في الدماء الطبيعية للنساء
(الحرمين والجمعية)

**En avhandling om kvinnors
naturlige blødninger**

En avhandling om kvinners naturlige blødninger

Muhammad ibn Salih Al-'Uthaymeen

En avhandling om kvinners naturlige blødninger

Forfattet av den ærverdige lærde, Sheikh

Muhammad ibn Salih al-'Uthaymeen

Må Allah tilgi ham, hans foreldre og muslimene.

I Allahs navn, Den mest barmhjertige, Den mest nåderike

All lovprisning tilhører Allah, vi lovpriser Ham, og vi søker Hans hjelp, og vi ber Ham om tilgivelse, og vi omvender oss til Ham. Og vi søker tilflukt hos Allah fra det onde i oss selv, og fra våre dårlige gjerninger. Den Allah veileder, kan ingen villed, og den Han villeder, kan ingen veilede. Og jeg bevitner at det ikke finnes noen gud med rett til å bli tilbedt unntatt Allah, alene uten partner. Og jeg bevitner at Muhammad er

Hans tjener og Hans sendebud, Måtte Allah sende velsignelser over ham, hans familie og hans følgesvenner, og over dem som følger dem med godhet frem til Dommens dag, og gi dem fullkommen fred.

Videre: Blødningene som en kvinne opplever, som er menstruasjon, uregelmessig blødning og blødning etter fødsel, er blant de viktige sakene det er behov for å forklare og kjenne kjennelsene til,

samt å skille feil fra det riktige i uttalelsene til de lærde om dette. Og at det man legger til grunn i det som anses som mest korrekt eller som vurderes som svakt, skal være i lys av det som er kommet i Boken og Sunnah.

1. Fordi de er de to grunnleggende kildene som Allahs lover bygger på, de som Han har pålagt sine tjenere å tilbe Ham gjennom, og som Han har forpliktet dem til å følge.

2. Fordi det å støtte seg til Koranen og Sunnah gir ro i hjertet, lettelse i brystet, sjelefred og en ren samvittighet.

3. Fordi alt annet enn disse to krever bevis, og ikke er et bevis i seg selv.

Ettersom det ikke finnes noe gyldig bevis annet enn i Allahs ord, Den Opphøyde, og i Hans sendebuds ord (måtte Allahs velsignelser og fred være over ham), samt i uttalelsene til de lærde blant følgesvennene – ifølge den mest korrekte oppfatningen – forutsatt at det ikke finnes noe i Boken og Sunnah som motsier det, og at det heller ikke motsies av en uttalelse fra en annen følgesvenn. Dersom det derimot finnes noe i koran og Sunnah som strider mot det, er det pliktig å følge det som er i koran og Sunnah. Dersom den motsies av uttalelsen til en annen følgesvenn, søkes en avveining mellom de to uttalelsene, og den mest tungtveiende av dem velges, i henhold til Hans ord, den Høyeste (Allah), hvor Han sier:

﴿...فَإِنْ تَنَزَّعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا﴾

«...Og dersom dere strides om noe, så før det tilbake til Allah og Sendebudet, dersom dere tror på Allah og Den siste dag. Det er bedre og gir det beste utfallet.» [An-Nisa': 59].

Dette er en kortfattet avhandling for å klargjøre det som er nødvendig å vite om disse blødningene og deres dommer, og den inneholder følgende kapitler:

- Første : Om betydningen av menstruasjon (ḥayḍ) og visdommen bak den.
- Det andre kapittelet: Om tiden for menstruasjon (ḥayḍ) og dens varighet.
- Tredje kapittel: Om uregelmessigheter ved menstruasjon (Hayḍ).
- Det fjerde kapittelet: Om reglene for menstruasjon (hayḍ).
- Femte kapittel: Om istihada og dens regler.
- Det sjette kapittel: Om nifās (blødning etter fødsel) og dets regler.
- Det sjuende kapittelet: Om bruken av det som forhindrer menstruasjon eller fremkaller den, og det som forhindrer graviditet eller fremkaller abort.

Det første kapittel: Om betydningen av hayd (menstruasjon) og visdommen bak den

Menstruasjon (hayd) språklig sett: At noe renner og strømmer.

I islamsk lov: Blod som forekommer hos kvinner i henhold til naturen, uten noen ytre årsak, i bestemte perioder. Det er et naturlig blod som ikke skyldes sykdom, sår, spontanabort eller fødsel. Ettersom det er et naturlig blod, varierer det avhengig av kvinnens tilstand, miljø og klima; derfor varierer dette tydelig og åpenbart mellom kvinner.

Visdommen i dette er: Ettersom fosteret i sin mors liv ikke kan få næring av det som den utenfor mors liv får næring av, og det ikke er mulig for den mest barmhjertige av skapningene overfor det å overføre noe næring til det, har Allah, Den Høyeste, skapt blodvæsker i kvinnen som fosteret i sin mors liv får næring fra, uten behov for å spise og fordøye. Dette trenger inn i dets kropp gjennom navlen, hvor blodet flyter inn i dets årer og gir det næring. Så velsignet være Allah, den beste av skapere.

Dette er visdommen bak denne menstruasjonen; og det er derfor menstruasjonen opphører for kvinnen når hun blir gravid, slik at hun bare sjelden menstruerer. Det samme gjelder for kvinner som ammer; det er få av dem som menstruerer, særlig i den første perioden av ammingen.

Det andre kapittelet: Om tiden for menstruasjon (hayd) og dens varighet.

Dette kapittelet er inndelt i to deler:

Det første emnet: Om alderen da menstruasjonen (hayd) inntreffer.

Den andre delen: Om varigheten av menstruasjon (hayd).

Når det gjelder det første emnet: Alderen hvor menstruasjon vanligvis inntreffer, er mellom tolv og femti år. En kvinne kan også få menstruasjon før eller etter dette, avhengig av hennes tilstand, miljø og klima.

De lærde - måtte Allah ha barmhjertighet med dem - er uenige: Har alderen for når menstruasjon inntreffer en bestemt grense, slik at en kvinne ikke menstruerer før eller etter denne, og at blodet som kommer før eller etter dette er uregelmessig blødning og ikke menstruasjon?

De lærde er uenige om dette; Al-Darimi sa – etter å ha nevnt meningsforskjellene –: Alt dette er etter mitt syn feil! Fordi referansepunktet i alt dette er den faktiske forekomsten, så uansett hvilken mengde som forekommer, uavhengig av tilstand og alder, må det betraktes som menstruasjon. Og Allah vet best¹.

¹ Ahkām al-Mutaḥayyirah fī al-Ḥayḍ, av ad-Darimi (s. 17).

Dette som ad-Dārimī sa, er det riktige, og det er valget til Shaykh al-Islām Ibn Taymiyyah¹, så når en kvinne ser menstruasjonsblod, er hun menstruerende, selv om hun er under ni eller over femti år. Dette er fordi Allah og Hans sendebud har knyttet forskriftene for menstruasjon til dens forekomst, og Allah og Hans sendebud har ikke fastsatt en bestemt alder for dette. Derfor er det nødvendig å forholde seg til den forekomsten som forskriftene er knyttet til. Å fastsette det til en bestemt alder krever bevis fra Koran eller Sunnah, og det finnes ikke noe bevis for dette.

Når det gjelder det andre emnet, som er menstruasjonens varighet, det vil si hvor lenge den varer.

Lærde har vært svært uenige om dette, med rundt seks eller sju oppfatninger. Ibn al-Mundhir - måtte Allah ha barmhjertighet med ham - sa: En gruppe sa: Det er ingen grense i antall dager for verken minimum eller maksimum av menstruasjonen².

Jeg sier: denne uttalelsen er som den tidligere uttalelsen til Al-Darimi, og det er valget til Shaikh

¹ Rapportert av al-Bukhari: Boken om menstruasjon, kapittelet om at den menstruerende kvinnen utfører alle ritualene unntatt tawaf rundt Huset, ved nummeret (305), og Muslim: Boken om hajj, kapittelet om forklaringen av formene for ihram, ved nummeret (1211).

² Rapportert av al-Bukhari: Boken om umrah, Kapittelet om belønningen for umrah i henhold til anstrengelsen, nummer (1662), og Muslim: Boken om hajj, Kapittelet om redegjørelsen for formene for ihram, nummer (1211).

al-Islam Ibn Taymiyyah, og dette er det riktige; fordi beviset for dette finnes i Boken (Koranen), Sunnah og gyldig resonnement.

Det første beviset: Allah, Den Opphøyde, sier:

﴿وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْمَحِيضِ قُلْ هُوَ أَذًى فَأَعْتَزِلُوا النِّسَاءَ فِي الْمَحِيضِ وَلَا تَقْرَبُوهُنَّ حَتَّى يَطْهُرْنَ...﴾

«Og de spør deg om menstruasjonen. Si: Det er en urenhet, så hold dere unna kvinnene under menstruasjonen, og kom ikke nær dem før de er rene...» [Al-Baqarah: 222] Dermed gjorde Allah renselse til grensen for forbudet, og Han gjorde ikke grensen til at det har gått én dag og én natt, eller tre dager, eller femten dager. Dette indikerer at årsaken til dommen er menstruasjonen, ved dens tilstedeværelse og fravær Når menstruasjonen kommer, gjelder dens regler, og når den er over, opphører reglene.

Det andre beviset: Det er fastslått i Sahih Muslim at Profeten (fred og velsignelse være med han) sa til Aisha da hun fikk menstruasjon mens hun var i ihram for Umrah:

«أَفْعَلِي مَا يَفْعَلُ الْحَاجُّ، غَيْرَ أَنْ لَا تَطُوفِي بِالْبَيْتِ حَتَّى تَطْهُرِي». قَالَتْ: فَلَمَّا كَانَ يَوْمُ النَّحْرِ طَهَّرْتُ، فَأَفَاضْتُ.

«Gjør det den som utfører Hajj gjør, bortsett fra at du ikke skal utføre tawaf rundt Huset før du blir ren.» Hun sa: Så da det var dagen av an-Nahr (Eid

al-Adha-dagen), ble hun ren, og utførte ifadah (Tawaf al-Ifadah).» Hadith¹.

Det ble rapportert i Sahih al-Bukhari og Sahih Muslim at Profeten (fred og velsignelse være med han) sa til henne:

«انتظري فإذا طهرت فأخرجي إلى التَّعِيمِ»

«Vent, og når du er renset, så dra ut til at-Tan'im»²

Så profeten – fred og velsignelse være med ham – satte renheten som grensen for forbudet, og han fastsatte ikke en bestemt tid som grense. Dette indikerer at dommen er knyttet til menstruasjonen, avhengig av dens tilstedeværelse og fravær.

Det tredje beviset: At disse fastsettelsene og detaljene, som enkelte av de rettslærde har nevnt i dette temaet, ikke finnes i Allahs bok, Den Opphøyde, og heller ikke i Allahs Sendebuds - fred og velsignelse være med ham - sunnah, selv om behovet, ja, til og med nødvendigheten, krever en klargjøring av dem. Hvis det var blant det som er obligatorisk for tjenerne å forstå og tilbe Allah gjennom, ville Allah og Hans sendebud – fred og velsignelse være med ham – ha forklart det klart og tydelig for enhver, på grunn av viktigheten av dommene som følger av dette, slik som bønn, faste, ekteskap, skilsmisse, arv og andre dommer. Slik har

¹ Avhandlingen om navnene som Lovgiveren har knyttet bestemmelsene til (s. 35)

² Tidligere kilde (s. 36).

Allah og Hans sendebud forklart antallet bønner, deres tider, rukū og sujood, Og Zakat: formuen den gjelder for, minimumsgrensene, mengden og mottakerne, og fasten: dens varighet og tidspunkt, og Hajj (pilegrimsreisen), og det som er foruten dette. Til og med normene for å spise og drikke, å sove, ekteskapelig samliv, å sitte, inngang og utgang fra hjemmet, og normene for å gjøre sitt fornødne, til og med antallet strykninger ved istijmar, og andre små og store anliggender, av det som Allah har fullkommengjort religionen med, og fullført Sin velsignelse over de troende med, slik Den Høyeste sier:

﴿...وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ تِبْيَانًا لِّكُلِّ شَيْءٍ...﴾

«...og Vi åpenbarte deg al-Kitab (Boken, Skriften), som forklarer alt...» [An-Nahl: 89]. Og Han, Den Opphøyde, sa:

﴿...مَا كَانَ حَدِيثًا يُفْتَرَى وَلَكِنْ تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ كُلِّ شَيْءٍ...﴾

«...Det er ingen oppdiktet fortelling, men en bekreftelse av det som kom før den, og en detaljert forklaring av alt...» [Yusuf: 111].

Siden disse fastsettelsene og detaljene ikke finnes i Allah Den Høyestes bok, og heller ikke i sunnahan til Allahs sendebud (fred og velsignelse være med ham), er det klart at man ikke kan basere seg på dem. I stedet må man basere seg på selve betegnelsen menstruasjon, som de religiøse reglene er knyttet til, avhengig av om den

forekommer eller uteblir. Dette beviset – det vil si: at fraværet av å nevne dommen i Koranen og Sunnah er et bevis på at den ikke skal tas i betraktning – vil gagne deg i dette spørsmålet og i andre kunnskapsspørsmål. For de islamske dommene kan ikke fastsettes uten et bevis fra islamsk lov: fra Allahs Bok, eller Hans sendebuds (ﷺ) sunnah, eller en kjent konsensus, eller en gyldig analogi. Shaykh al-Islam Ibn Taymiyyah sa i en av sine grunnregler: «Og blant dette er begrepet menstruasjon, som Allah har knyttet flere dommer til i Koranen og Sunnah, og Han har verken fastsatt et minimum eller et maksimum for den, og heller ikke for renhetsperioden mellom to menstruasjoner, til tross for at dette allment berører ummahen og deres behov for det. Og språket skiller ikke mellom én varighet og en annen, så den som fastsetter en grense for dette, har motsagt Koranen og Sunnah»¹. Sitat slutt.

Det fjerde beviset: Betraktning, det vil si: den korrekte og konsekvente analogien. Dette er fordi Allah den Høyeste har begrunnet menstruasjonen med at den er en plage, så når menstruasjonen er til stede, er plagen til stede. Det er ingen forskjell mellom den andre og den første dagen, og heller ikke mellom den fjerde og den tredje. Det er ingen forskjell mellom den sekstende dagen og den

¹ Samme kilde (s. 38).

femtende, og heller ikke mellom den attende og den syttende. For menstruasjon er menstruasjon, og urenheten er urenheten, så årsaken er til stede i begge dagene i like stor grad. Hvordan kan det da være gyldig å skille i regelen mellom de to dagene, når de er likestilt i årsaken? Er ikke dette i strid med gyldig analogi? Er ikke den gyldige analogien at de to dagene likestilles i dommene, ettersom de er likestilt i årsaken?

Det femte beviset: Uenigheten og uordenen i uttalelsene til dem som fastsetter grenser. For dette indikerer at det ikke finnes noe bevis i saken som man er forpliktet til å vende tilbake til. Det dreier seg snarere om ijthad-baserte dommer som kan være feil eller riktige, der den ene ikke har mer rett til å bli fulgt enn den andre. Ved uenigheter er referansen Koran og Sunnah.

Når det er tydelig at oppfatningen om at det ikke finnes noen nedre eller øvre grense for menstruasjon står sterkt, og at dette er den mest autentiske oppfatningen, vit da at alt naturlig blod en kvinne opplever, som ikke skyldes et sår eller lignende, er menstruasjonsblod, uten begrensninger knyttet til tid eller alder. Dette gjelder med mindre blødningen er kontinuerlig og aldri opphører, eller kun opphører i en kort periode som en dag eller to i måneden. Da regnes det som istihadah (uregelmessig blødning). Det vil, in shaa

Allah, komme en forklaring av istihāda og dens dommer.

Shaykh al-Islam Ibn Taymiyyah sa: Hovedregelen for alt som kommer ut av livmoren er at det er menstruasjon (hayd), inntil det foreligger bevis for at det er unormal blødning (istihadah)¹.

Han sa også: Alt blod som forekommer er menstruasjon (hayd), så lenge det ikke er kjent at det er blod fra en blodåre eller et sår². Sitat slutt.

Dette synet er ikke bare det sterkeste med hensyn til bevis, men det er også lettere å forstå og begripe, og enklere å praktisere og anvende enn det som er nevnt av dem som fastsetter spesifikke grenser. Det som er slik, er mer verdig å aksepteres fordi det er i samsvar med den islamske religionens ånd og dens grunnprinsipp, som er lettelse og enkelhet. Allah, den Høyeste, sier:

﴿...وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ...﴾

«...og Han har ikke lagt noen byrde på dere i religionen...» [Al-Hajj: 78] Profeten (fred og velsignelse være med han) sa:

¹ Rapportert av al-Bukhari: i boken om al-Imaan, kapittelet om Ad-Deen Yusr, nummer (39), fra hadithen til Abu Hurayrah, måtte Allah være tilfreds med ham.

² Rapportert av al-Bukhari: Boken om meritter, Kapittelet om egenskapene til profeten, Allahs fred og velsignelser være med ham, nummer (3560), og Muslim: Boken om dyder, Kapittelet om hans, Allahs fred og velsignelser være med ham, avstand fra synder, nummer (77/2327).

«إِنَّ الدِّينَ يُسْرٌ وَلَنْ يُشَادَّ الدِّينَ أَحَدٌ إِلَّا غَلَبَهُ فَسَدِّدُوا وَقَارِبُوا وَأَبْشِرُوا».

«Sannelig, religionen er lett, og ingen gjør religionen overdrevent streng uten at den vil overvinne ham. Så gjør det rette, kom så nær det perfekte som mulig, og gled dere.» Rapportert av al-Bukhari¹.

Blant hans (fred og velsignelse være med ham) gode egenskaper var:

«أَنَّهُ مَا خَيْرَ بَيْنَ أَمْرَيْنِ إِلَّا اخْتَارَ أَيْسَرَهُمَا مَا لَمْ يَكُنْ إِنَّمَا».

«Han ble ikke gitt valget mellom to ting uten at han valgte den letteste av dem, så lenge det ikke var en synd.»².

Den gravides menstruasjon:

I de aller fleste tilfeller opphører blødningen når en kvinne blir gravid. Imam Ahmad, måtte Allah ha barmhjertighet med ham, sa: «Kvinner gjenkjenner graviditet ved at blødningen opphører»³.

Hvis den gravide ser blod, og det er kort tid før fødselen, som to eller tre dager, og det ledsages av rier, så er det nifās. Hvis det skjer lang tid før fødselen, eller kort tid før fødselen, men det ikke er ledsaget av rier, så er det ikke nifas (blødning etter fødsel). Men er det da menstruasjon, som reglene for menstruasjon gjelder for, eller er det

¹ Majmū' al-Fatāwā (19/238-239).

² Al-Awsat (356/2).

³ Se: Al-Mughni (1/405).

uregelmessig blødning (dam fasad), som ikke bedømmes etter reglene for menstruasjon?

Det er uenighet om dette blant lærde, og det riktige er at det er menstruasjon hvis det opptrer på den vanlige måten for hennes menstruasjon; fordi hovedregelen for blod som kommer fra kvinnen er at det er menstruasjon, så lenge det ikke finnes en grunn som hindrer det i å være menstruasjon, og det finnes ingenting i Koranen og sunnah som forhindrer menstruasjon hos en gravid kvinne.

Dette er madhhaben til Mālik¹ og ash-Shāfiʿī, og det som ble foretrukket av Shaykh al-Islām Ibn Taymiyyah. Han sa i al-Ikhtiyārāt (s. 30): Al-Bayhaqī gjenga det som en beretning fra Ahmad, og han fortalte til og med at han vendte tilbake til dette.

Basert på dette gjelder for den gravides menstruasjon det samme som for den ikke-gravides menstruasjon, med unntak av to tilfeller:

Første tilfelle: Skilsmisse. Det er forbudt å skille seg fra en som er pålagt ventetid under menstruasjon hvis hun ikke er gravid, og det er ikke forbudt hvis hun er gravid. Fordi skilsmisse under menstruasjon for en kvinne som ikke er gravid, strider mot Hans ord, den Høyeste (Allah), hvor Han sier:

¹ Al-Mudawwanah (1/155), An-Nawādir wa-az-Ziyādāt (1/136).

² Ikhtilāf al-Fuqahāʾ av al-Marwazi (s. 193), al-Awsat (2/239).

﴿...فَطَلُّوهُنَّ لِعِدَّتِهِنَّ...﴾

«... så skill dere fra dem med henblikk på deres ventetid...» [At-Talāq: 1] Når det gjelder skilsmisse fra en gravid kvinne under menstruasjonen, strider det ikke mot dette; for den som skiller seg fra en gravid kvinne, har skilt seg fra henne i henhold til hennes venteperiode, enten hun er menstruerende eller ren, fordi hennes venteperiode bestemmes av graviditeten. Derfor er det ikke forbudt for ham å skille seg fra henne etter samleie, i motsetning til andre kvinner.

Andre tilfelle: At menstruasjonen til en gravid kvinne ikke avslutter iddah, i motsetning til andre kvinners menstruasjon. Fordi iddah (ventetiden) for en gravid kvinne ikke utløper før fødselen, uansett om hun har menstruasjon eller ikke. Slik som Allah sa:

﴿...وَأُولَاتِ الْأَحْمَالِ أَجَلُهُنَّ أَنْ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ...﴾

«...Og for de gravide kvinnene er deres ventetid inntil de føder sitt barn...» [At-Talāq: 4].

Det tredje kapittelet: Om det som inntreffer av uforutsette forhold ved menstruasjon (ḥayḍ).

Det som inntreffer (av forhold) ved menstruasjonen er av flere typer:

Den første typen: En økning eller reduksjon, som for eksempel at en kvinnes vanlige

menstruasjonsperiode er seks dager, og blødningen fortsetter til syv dager, eller at hennes vanlige periode er syv dager, og hun blir ren (rituelt ren) etter seks dager.

Den andre typen: Fremskyndelse eller utsettelse, som for eksempel at hennes faste syklus er i slutten av måneden, men hun får menstruasjonen i begynnelsen av den, eller at hennes faste syklus er i begynnelsen av måneden, men hun får den i slutten av den.

Lærde har vært uenige om regelen for disse to typene, og det riktige er at når hun ser blodet, er hun menstruerende, og når hun blir ren fra det, er hun ren, enten det varer lenger eller kortere enn hennes vanlige syklus, og enten det inntreffer tidligere eller senere. Beviset på dette er tidligere nevnt i det foregående kapittelet, ettersom Lovgiveren har knyttet reglene for menstruasjon til dens tilstedeværelse.

Dette er ash-Shafi'is madhhab¹, og valget til Shaykh al-Islam Ibn Taymiyyah². Forfatteren av al-Mughni styrket og forsvarte dette, og sa: Dersom sedvanen var tatt i betraktning på den måten som er nevnt i madhhaben, ville Profeten ﷺ ha klargjort det for sin ummah, og han ville ikke hatt anledning til å utsette klargjøringen av det. Ettersom det ikke

¹ Al-Umm (1/82).

² Majmū' al-Fatāwā (19/238-239).

er tillatt å utsette klargjøringen forbi dens rette tid, og hans koner og andre kvinner hadde behov for en forklaring på dette til enhver tid, ville han ikke ha forsømt å klargjøre det. Det er ikke overlevert fra ham (fred og velsignelse være med ham) noen omtale av den faste syklusen ('ada), ei heller noen forklaring av den, unntatt når det gjelder kvinnen med unormal blødning (mustahada), og ingen andre¹.

Den tredje typen: Gulaktig (şufrah) eller grumsete (kudrah) utflod, hvor blodet fremstår gult som sårvæske, eller grumsete mellom gult og svart. Dersom dette forekommer under menstruasjonen (ḥayḍ), eller i forlengelsen av den før renselsen (ṭuhr), regnes det som menstruasjon, og kjennelsene for menstruasjon gjelder for det. Dersom det inntreffer etter renselsen, er det ikke menstruasjon, basert på uttalelsen til Umm Atiyyah - måtte Allah være tilfreds med henne -: «Vi regnet ikke den gulaktige og brunaktige utfloden etter renselsen for noe.» Rapportert av Abu Dawud med en autentisk fortellerkjede² Også rapportert av al-Bukhari uten hennes uttalelse: (etter renselsen), men han ga den kapitteloverskriften med ordene:

¹ Al-Mughni (1/396)

² Rapportert av Abu Dawood: Kitab at-Tahara, kapittel om kvinnen som ser brunlig og gulaktig utflod etter rituell renselse, nummer (307).

Kapittel om gulaktig og brunaktig utflod utenom menstruasjonsdagene¹.

Han sa i sin kommentar Fath al-Bari: «Med dette henviser han til å forene den tidligere nevnte hadithen fortalt av Aisha, hvor hun sier: 'inntil dere ser den hvite utfloden'.» og mellom hadithen av Umm Atiyyah nevnt i kapittelet, ved at dette – det vil si: hadithen av Aisha – skal forstås å gjelde for når hun ser den gule og brunlige utfloden i menstruasjonsdagene, mens i perioder utenom disse gjelder det som Umm Atiyyah sa»². Sitat slutt.

Hadithen til Aisha som han refererte til, er det al-Bukhari rapporterte som mu'allaq med sikkerhet før dette kapittelet³, om at kvinnene pleide å sende henne ad-durja (noe en kvinne fører inn for å finne ut om det er noen spor igjen av menstruasjonen) som inneholdt al-kursuf (bomull) med en gulaktig farge på, hvorpå hun sa: «Ikke forhast dere før dere ser den hvite utfloden»⁴.

Den hvite utfloden (al-qaṣṣah al-baydā') er en hvit væske som skilles ut av livmoren når menstruasjonen opphører.

¹ Rapportert av al-Bukhari: Boken om menstruasjon, kapittel om gulaktig og brunaktig utflod utenom menstruasjonsdagene, nummer (326).

² Fath al-Bari (1/426).

³ Sahih al-Bukhari (1/ 71).

⁴ Rapportert som mu'allaq av al-Bukhari: Boken om menstruasjon, kapittelet om menstruasjonens begynnelse og slutt, før hadith nummer (320).

Den fjerde typen: Avbrudd i menstruasjonen, slik at hun opplever blødning én dag, og renhet én dag, og lignende. Her foreligger det to tilfeller:

Det første tilfellet: at dette forekommer hos kvinnen konstant, til enhver tid. Da er dette istihādah-blod (irregulær blødning), og kjennelsen for en mustahādah (en kvinne med irregulær blødning) gjelder for den som opplever dette.

Det andre tilfellet: At det ikke vedvarer kontinuerlig hos kvinnen, men heller kommer til henne en del av tiden, og hun har en periode med gyldig renhet. Lærde - måtte Allah være barmhjertig med dem - har vært uenige om denne renheten. Er den å anse som renhet, eller gjelder reglene for menstruasjon for den?

Så lovskolen til al-Shafi'i, ifølge den mest pålitelige av hans to oppfatninger, er at bestemmelsene for menstruasjon gjelder for det, slik at det anses som menstruasjon¹, og dette er valget til Shaykh Al-Islam Ibn Taymiyyah og forfatteren av Al-Faiq², samt lovskolen til Abu Hanifa³. Dette er fordi den hvite utfloden (al-qassah al-bayda) ikke er synlig i det; og fordi dersom det ble ansett som en renselse (tuhr), ville det som kom før det vært en menstruasjon (hayd), og det som kom etter det vært en menstruasjon. Ingen lærde

¹ Al-Umm (1/ 83-84).

² Gjengitt fra dem i Al-Insaf.

³ Al-Asl (2/19-20)

hevder dette, for ellers ville ventetiden ('iddah) beregnet i sykluser (qur) ha utløpt på fem dager. Også fordi, hvis det ble regnet som renselse, ville det ha medført vanskelighet og besvær ved å måtte utføre ghusl (rituell helkroppsvask) og lignende annenhver dag. Slike vanskeligheter er fraværende i denne lovgivningen (sharia), og all lovprisning tilhører Allah.

Den velkjente oppfatningen i Hanbali lovskolen er at blodet er menstruasjon (ḥayḍ), og fraværet av blod er renhet (ṭuhr), med mindre summen av dem overstiger maksimumsperioden for menstruasjon. Da vil blodet som overstiger dette, være unormal blødning (istiḥāḍah)¹.

Han sa i Al-Mughni: «Det fremstår at opphold i blødningen, når det varer mindre enn en dag, ikke er rituell renhet (ṭuhr), basert på beretningen vi har gjengitt angående blødning etter fødsel (nifas), om at hun ikke skal ta hensyn til det som er mindre enn en dag. Dette er det riktige – Inn Shaa Allah – fordi blodet renner noen ganger og stopper andre ganger. Å pålegge full rituell vask (ghusl) for den som blir ren time etter time, innebærer en vanskelighet som er fjernet; ifølge Den Høyestes ord:

﴿...وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ...﴾

¹ Al-Mughni (1/226).

«...og Han har ikke lagt noen byrde på dere i religionen...» [Al-Hajj: 78] Han sa: «Ut fra dette regnes ikke stansing av blødningen i mindre enn én dag som renselse, med mindre hun ser noe som indikerer dette, slik som at stansen inntreffer på slutten av hennes faste syklus, eller at hun ser den hvite utfloden.»¹ Sitat slutt.

Dermed er denne uttalelsen fra forfatteren av Al-Mughni midt i mellom de to meningene, og Allah vet best hva som er riktig.

Den femte typen: Tørrhet i blodet, slik at kvinnen kun ser ren fuktighet. Dersom dette skjer under menstruasjonen (ḥayḍ), eller er sammenhengende med den før renhet (ṭuhr), så regnes det som menstruasjon. Men dersom det er etter at renheten har inntrådt, så er det ikke menstruasjon. Fordi dets ytterste tilstand er at det likestilles med gulaktig og brunaktig utflod, og dette er reglen for det.

Det fjerde kapittelet: Om menstruasjonens regler (aḥkām al-ḥayḍ).

Det finnes mange regler for menstruasjon, mer enn tjue. Vi nevner her de vi anser som mest nødvendige, og blant disse er:

Det første: Bønnen: Det er forbudt for en menstruerende kvinne å forrette bønnen, både den

¹ Al-Mughni (1/257).

obligatoriske og den frivillige, og den er ikke gyldig fra henne. På samme måte er ikke bønnen obligatorisk for henne, med mindre hun rekker en tid tilsvarende en hel rak'ah av bønnens tid. I så fall blir bønnen obligatorisk for henne, uansett om hun rekker dette fra begynnelsen av tiden eller fra slutten av den.

Et eksempel på dette fra dens begynnelse: En kvinne får menstruasjon etter solnedgang etter en tid som tilsvarer én rak'ah. Da er det obligatorisk for henne å ta igjen Maghrib-bønnen når hun blir ren, fordi hun rakk av dens tid det som tilsvarer én rak'ah før hun fikk menstruasjon.

Et eksempel på dette mot slutten av tiden: en kvinne som blir ren fra menstruasjon før soloppgang med tid tilsvarende én rak'ah. Det er da obligatorisk for henne, når hun har rensset seg, å ta igjen Fajr-bønnen, fordi hun rakk en del av dens tid som er tilstrekkelig for én rak'ah.

Dersom den menstruerende kvinnen rekker en del av tiden som ikke er tilstrekkelig for en hel rak'ah, for eksempel at hun i det første eksempelet får menstruasjon et øyeblikk etter solnedgang, eller i det andre eksempelet blir ren et øyeblikk før soloppgang, Da er ikke bønnen obligatorisk for henne, som Profeten (fred og velsignelse være med han) sa:

«مَنْ أَدْرَكَ رَكْعَةً مِنَ الصَّلَاةِ فَقَدْ أَدْرَكَ الصَّلَاةَ».

«Den som rekker en rak'ah av bønningen, har rukket bønningen.» Rapportert av al-Bukhari og Muslim¹ Forståelsen av dette er at den som får med seg mindre enn én rak'ah, ikke har fått med seg bønningen.

Dersom hun rekker én rak'ah av tiden for Asr-bønningen, er da Dhuhr-bønningen obligatorisk for henne sammen med Asr, eller om hun rekker én rak'ah av tiden for Isha-bønningen, er da Maghrib-bønningen obligatorisk for henne sammen med Isha?

Det er uenighet blant de lærde om dette, og det korrekte er at hun kun er forpliktet til det hun rakk innenfor tiden, og det er bare 'aṣr-bønningen og 'ishā'-bønningen; basert på Profetens (må Allahs fred og velsignelse være over ham) utsagn:

«مَنْ أَدْرَكَ رَكْعَةً مِنَ الْعَصْرِ قَبْلَ أَنْ تَغْرُبَ الشَّمْسُ فَقَدْ أَدْرَكَ الْعَصْرَ.»

«Den som rekker en rak'ah av 'aṣr før solen går ned, har rukket 'aṣr.» Rapportert av al-Bukhari og Muslim² Profeten (fred og velsignelse være med han) sa ikke: Da har han rukket Dhuhr og Asr.

Han nevnte ikke at Dhuhr er obligatorisk for ham, og utgangspunktet er at man er fri for

¹ Rapportert av al-Bukhari: Boken om bønnetider, kapittel om den som rekker en rak'ah av bønningen, nummer (580). Og Muslim: Boken om moskeer og bønnesteder, kapittel om at den som rekker en rak'ah av bønningen, har rukket den bønningen, nummer (607), fra hadithen til Abu Hurayrah, måtte Allah være tilfreds med ham.

² Rapportert av al-Bukhari: Boken om bønnetidene, kapittelet om den som rekker en rak'ah av fajr, nummer (579). Og Muslim: Boken om moskeene og bønnestedene, kapittelet om at den som rekker en rak'ah, har rukket den bønningen, nummer (608), fra hadithen til Abu Hurayrah, måtte Allah være tilfreds med ham.

forpliktelse. Dette er også standpunktet til Abu Hanifah og Malik, slik det er gjengitt fra dem i Sharh al-Muhadhdhab¹.

Når det gjelder dhikr, takbīr, tasbīh og tahmīd, å si “Bismillāh” ved spising og annet, å lese hadith og fiqh, å gjøre du‘ā’ og si “Āmīn” til den, samt å lytte til Koranen, så er ingenting av dette forbudt for henne. Dette er fastslått i de to Ṣaḥīḥ-samlingene og andre.

«أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَتَكَبَّرُ فِي جُحْرٍ عَائِشَةُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا وَهِيَ حَائِضٌ فَيَقْرَأُ الْقُرْآنَ».

«At Profeten ﷺ pleide å lene seg i fanget til Aisha (må Allah være tilfreds med henne) mens hun hadde menstruasjon, og leste Koranen.»².

Det ble også rapportert i Sahih al-Bukhari og Sahih Muslim at Umm Atiyyah (måtte Allah være fornøyd med henne) hørte Profeten ﷺ si:

«يَخْرُجُ الْعَوَاتِقُ وَذَوَاتُ الْخُدُورِ وَالْحَيْضُ -بِعَنِي: إِلَى صَلَاةِ الْعِيدَيْنِ- وَلَيَشْهَدَنَّ الْخَيْرُ، وَدَعْوَةُ الْمُؤْمِنِينَ، وَيَعْتَزُّلُ الْحَيْضُ الْمُصَلَّى».

«Unge kvinner, jomfruer i tilbaketrakkethet og menstruerende kvinner skal gå ut – det vil si: til id-bønner – for å bevitne det gode og de troendes dua',

¹ Al-Majmū' Sharh al-Muhadhdhab (3/70).

² Rapportert av al-Bukhari: Boken om menstruasjon, kapittel: Mannens resitasjon i sin kones fang mens hun har menstruasjon, nummer (297). Og Muslim: Boken om menstruasjon, kapittel: Mannens tilbakelening i sin kones fang mens hun har menstruasjon og resitasjon av Koranen, nummer (301), fra hadithen til 'Aisha, måtte Allah være tilfreds med henne.

men de menstruerende kvinnene skal holde seg unna bønneplassen.»¹

Når det gjelder en menstruerende kvinnes lesing av Koranen for seg selv, er det ikke noe i veien for dette dersom det skjer ved å se med øynene eller reflektere med hjertet, uten å uttale det med tungen. Et eksempel på dette er at en Mushaf eller en tavle plasseres foran henne, slik at hun ser på versene og leser dem med hjertet. An-Nawawi sier i Sharh Al-Muhadhab: «Tillatt uten uenighet»².

Hvis lesingen av Koranen blir uttalt med tungen, mener flertallet av de lærde at det er forbudt og ikke tillatt. Og al-Bukhari³, Ibn Jarir at-Tabari⁴ og Ibn al-Mundhir⁵ sa: Det er tillatt.

Det er også rapportert fra Mālik og fra Al-Shafi'i i den eldre uttalelsen⁶, rapportert fra dem i Fath al-Bari⁷.

¹ Rapportert av al-Bukhari: Boken om menstruasjon, Kapittel: Menstruerende kvinners tilstedeværelse under de to eid-feiringene og muslimenes påkallelse, og at de holder seg unna bønneplassen, nummer (324). Og Muslim: Boken om de to eid-bønnene, Kapittel: Nevnelse av tillatelsen for kvinner til å dra ut til bønneplassen under de to eid-feiringene og overvære prekenen, adskilt fra mennene, nummer (890).

² Al-Majmū' (2/357).

³ Se Ṣaḥīḥ al-Bukhārī: Boken om menstruasjon, kapittel: Den menstruerende kvinnen utfører alle pilegrimsritualene unntatt ṭawāf rundt Huset (Ka'bah), og Fath al-Bārī (1/407–408).

⁴ Fath Al-Bari (1/ 408).

⁵ Al-Awsat (2/ 223).

⁶ Al-Majmū' (2/356).

⁷ Fath al-Bari (1/ 408).

Al-Bukhari rapporterte som en ta'liq fra Ibrahim al-Nakha'i: Det er ikke noe galt i å lese verset (38).¹

Og Sheikh al-Islam Ibn Taymiyyah sa i al-Fatawa (Ibn Qasims samling): «Det finnes absolutt ingen sunnah for å forby henne fra Koranen, for hans uttalelse:

«لَا تَقْرَأُ الْحَائِضُ وَلَا الْجُنُبُ شَيْئًا مِنَ الْقُرْآنِ»

"Verken den menstruerende eller den som er junub skal resitere noe av Koranen."² En svak hadith ifølge enighet blant de med kunnskap om hadith³.

Kvinnene hadde menstruasjon på profetens (fred og velsignelse være med ham) tid. Hvis resitasjon var forbudt for dem, slik som bønner, ville dette vært noe profeten (fred og velsignelse være med ham) hadde klargjort for sin ummah og Ummahat al-Mu'minin hadde lært, og det ville vært noe de formidlet videre til folket. Siden ingen har rapportert et forbud fra profeten (fred og velsignelse være med ham) om dette, er det ikke tillatt å gjøre det forbudt, vel vitende om at han ikke

¹ Gjengitt som mu'allaq av al-Bukhārī i Boken om menstruasjon, kapittel: Den menstruerende kvinnen utfører alle pilegrimsritualene unntatt ṭawāf rundt Huset, før hadith nr. (305).

² Rapportert av at-Tirmidhi: Kapitlene om renselse, Kapittelet om det som er rapportert angående den rituelt urene og den menstruerende, at de ikke resiterer Koranen, nummer (131).

³ Se: Al-'Ilal av Al-Tirmidhi (s.: 69/tartibihi), og Al-Sunan al-Kubra av Al-Bayhaqi (1/ 309), og Al-Ahkam al-Shar'iyyah av Ibn Abd al-Haqq (1/ 504), og Nasb al-Rayah av Al-Zayla'i (1/ 195).

forbød det. Og når han ikke forbød det, til tross for at menstruasjon var vanlig i hans tid, er det kjent at det ikke er forbudt»¹.

Det som bør sies, etter å ha blitt kjent med uenigheten blant lærde, er: Det beste for en menstruerende kvinne er å ikke resitere Koranen ved å uttale den med tungen, unntatt når det er behov for det. Som for eksempel hvis hun er lærer og har behov for å undervise de kvinnelige elevene, eller under en prøve der eleven har behov for å lese for prøven sin, eller lignende.

Det andre: Fasten: Det er forbudt for den menstruerende kvinnen å faste, både obligatorisk og anbefalt faste, og den er ikke gyldig fra henne, men hun må ta igjen den obligatoriske fasten; som fortalt av Aisha (må Allah være tilfreds med henne):

"كَانَ يُصِيبُنَا ذَلِكَ - تَعْنِي: الْحَيْضَ - فَنُؤْمَرُ بِقَضَاءِ الصَّوْمِ وَلَا نُؤْمَرُ بِقَضَاءِ الصَّلَاةِ".

«Dette pleide å ramme oss – hun mener: menstruasjonen – og vi ble pålagt å ta igjen fasten, men vi ble ikke pålagt å ta igjen bønner.» Rapportert av al-Bukhari og Muslim².

¹ Majmū' al-Fatāwā (26/191).

² Rapportert av al-Bukhari: Boken om menstruasjon, Kapittelet om at den menstruerende kvinnen ikke tar igjen bønner, nummer (321). Og Muslim: Boken om menstruasjon, Kapittelet om forpliktelsen til å ta igjen fasten for den menstruerende kvinnen, men ikke bønner, nummer (335). Og ordlyden tilhører Muslim.

Hvis hun får menstruasjon mens hun faster, blir fasten hennes ugyldig, selv om dette skjer bare et øyeblikk før solnedgang, og det er obligatorisk for henne å ta igjen denne dagen dersom det var en obligatorisk faste. Hvis hun merker at menstruasjonen er i ferd med å begynne før solnedgang, men den ikke kommer ut før etter solnedgang, så er fasten hennes fullstendig og blir ikke ugyldig, ifølge den riktige oppfatningen; fordi blod inne i kroppen ikke har noen rettslig betydning.

Fordi da Profeten (fred og velsignelse være med han) ble spurt om en kvinne som ser i sin søvn det en mann ser: «Må hun utføre vasking (ghusl)?»

قال: «نَعَمْ إِذَا هِيَ رَأَتْ الْمَاءَ»

Han sa: «Ja, hvis hun ser vannet.»¹ Reglen er dermed knyttet til å se sæden, og ikke til dens bevegelse. På samme måte trer ikke bestemmelsene for menstruasjon i kraft med mindre den sees på utsiden, og ikke ved dens bevegelse.

Hvis fajr (morgengryet) inntreffer mens hun har menstruasjon, så er ikke fasten hennes for den dagen gyldig, selv om hun blir ren bare et øyeblikk etter fajr.

¹ Rapportert av al-Bukhari: boken om al-'Ilm, kapittelet om blygsel i al-'Ilm, nummer (130). Og Muslim: boken om menstruasjon, kapittelet om plikten til Ghusl for kvinnen..., nummer (313).

Hvis hun blir ren like før Fajr og faster, er fasten hennes gyldig, selv om hun ikke utfører ghusl (full renselse) før etter Fajr, i likhet med den som er junub (i tilstand av rituell urenhet); hvis han har intensjon om å faste mens han er junub, og ikke utfører ghusl før etter daggryets frembrudd, så er fasten hans gyldig. Aisha (måtte Allah være fornøyd med henne) sa:

"كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُصْبِحُ جُنُبًا مِنْ جَمَاعٍ غَيْرِ احْتِلَامٍ ثُمَّ يَصُومُ فِي رَمَضَانَ".

«Profeten ﷺ våknet om morgenen i en tilstand av janabah etter samleie, ikke fra en våt drøm, og deretter fastet han i Ramadan.» Rapportert av al-Bukhari og Muslim¹.

Den tredje regelen: Ṭawāf rundt Huset (Ka'bah). Det er forbudt for henne å utføre ṭawāf, enten det er obligatorisk eller frivillig, og det er ikke gyldig. Når det gjelder de øvrige handlingene, som sa'i mellom Safa og Marwa, å stå på Arafat, overnatte i Muzdalifa og Mina, kaste stein på jamarat, og andre ritualer i Hajj og Umrah, så er de ikke haram (forbudt) for henne. Som Profeten (fred og velsignelse være med han) sa til Aisha da hun fikk menstruasjon:

«افْعَلِي مَا يَفْعَلُ الْحَاجُّ غَيْرَ أَلَّا تَطُوفِي بِالْبَيْتِ حَتَّى تَطْهُرِي».

¹ Rapportert av al-Bukhari: Boken om faste, kapittelet om den fastendes bad, nummer (1931). Og Muslim: Boken om faste, kapittelet om gyldigheten av fasten for den som opplever daggry mens han er junub, nummer (1109).

«Gjør det pilegrimen gjør, bortsett fra at du ikke utfører Tawaf (omløpet rundt Kaba) inntil du er ren.»¹.

Basert på dette, dersom en kvinne utfører Tawaf mens hun er ren, og menstruasjonen deretter inntreffer umiddelbart etter Tawaf, eller under Sa'i, er det ingen skade i dette.

Den fjerde regelen: Bortfall av ṭawāf al-wadā' for henne. Dersom kvinnen har fullført ritualene for ḥajj og 'umrah, og deretter får menstruasjon før hun reiser til sitt hjemland, og menstruasjonen fortsetter helt frem til avreisen, så reiser hun uten avskjed (ṭawāf al-wadā'). For hadithen om Ibn 'Abbās (fred være med dem begge) som sa:

"أَمَرَ النَّاسَ أَنْ يَكُونُوا آخِرُ عَهْدِهِمْ بِالْبَيْتِ، إِلَّا أَنَّهُ خُفِيَ عَنِ الْمَرْأَةِ الْحَائِضِ."

«Folk ble befalt at deres siste handling skal være ved Huset, bortsett fra at det ble gjort lettere for den menstruerende kvinnen.» Rapportert av Al-Bukhari og Muslim².

Det er ikke anbefalt (sunnah) for en menstruerende kvinne ved avskjeden å komme til porten til den hellige moskeen å utføre dua, fordi dette ikke er overlevert fra profeten (fred og

¹ Rapportert av al-Bukhari i boken om menstruasjon, kapittelet om at den menstruerende kvinnen utfører alle ritualene unntatt tawaf rundt Huset, nummer (305). Og Muslim i boken om hajj, kapittelet om forklaring av formene for ihram, nummer (1211).

² Rapportert av al-Bukhari: Boken om hajj, kapittelet om avskjedstawaf, nummer (1755). Og Muslim: Boken om hajj, kapittelet om plikten til avskjedstawaf og dens bortfall for den menstruerende, nummer (1328).

velsignelse være med ham), og tilbedelseshandlinger er basert på det som er overlevert. Tvert imot tilsier det som er overlevert fra Profeten (fred og velsignelse være med ham) det motsatte. For i historien om Safiyyah (måtte Allah være fornøyd med henne), da hun fikk menstruasjon etter Tawaf al-Ifadah, fremgår det at Profeten (fred og velsignelse være med ham) sa til henne:

«قُلْتُ نَوْرٌ إِذْنٌ».

«La henne da reise.» Rapportert av al-Bukhari og Muslim¹.

Han befalte ikke å møte opp ved døren til moskeen, og dersom dette var foreskrevet, ville han ha klargjort det. Når det gjelder ṭawāf for ḥajj og ‘umrah, bortfaller det ikke for henne. Snarere utfører hun det når hun blir ren (etter menstruasjonen).

Den femte regelen: Å oppholde seg i moskeen. Det er forbudt for en menstruerende kvinne å oppholde seg i moskeen, og også på eid-bønneplassen er det forbudt for henne å oppholde seg. Fra hadith av Umm Atiyyah (må Allah være fornøyd med henne), at hun hørte Profeten (fred og velsignelse være med han) si:

¹ Rapportert av al-Bukhari: Boken om hajj, kapittelet om dersom kvinnen får menstruasjon etter å ha utført ifadah, nummer (1757). Og Muslim: Boken om hajj, kapittelet om plikten til tawaf al-wida, nummer (1211).

«يَحْرُجُ الْعَوَاتِقُ وَذَوَاتُ الْخُدُورِ وَالْحَيْضُ».

«De unge kvinnene, de skjermede kvinnene og de menstruerende kvinnene skal gå ut.» Og i den:

«يَعْتَزُّ الْحَيْضُ الْمُصَلَّى».

«Menstruerende kvinner skal holde seg unna bønneplassen.» Rapportert av al-Bukhari og Muslim¹.

Den sjette reglen: Samleie: Det er forbudt for ektemannen hennes å ha samleie med henne, og det er forbudt for henne å tillate ham dette; i henhold til Hans, Den Høyestes, ord:

﴿وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْمَحِيضِ قُلْ هُوَ أَذَى فَأَعْتَزِلُوا النِّسَاءَ فِي الْمَحِيضِ وَلَا تَقْرَبُوهُنَّ حَتَّى يَطْهُرْنَ...﴾

«Og de spør deg om menstruasjonen. Si: Det er en plage, så hold dere unna kvinnene under menstruasjonen, og kom ikke nær dem før de er rene...» [Al-Baqarah: 222]. Det som menes med al-mahid, er tiden og stedet for menstruasjon, og det er kjønnsorganet; Og Profeten (fred og velsignelse være med han) sa:

«اصْنَعُوا كُلَّ شَيْءٍ إِلَّا النِّكَاحَ».

¹ Rapportert av al-Bukhari: Boken om menstruasjon, Kapittelet om at den menstruerende kvinnen overværer de to Eid og muslimenes påkallelse, og at de holder seg unna bønneplassen, ved nummeret (324). Og Muslim: Boken om de to Eid-bønnene, Kapittelet om nevnelser av tillatelsen for kvinner til å gå ut til bønneplassen under de to Eid og overvære prekenen, atskilt fra menn, ved nummeret (890).

«Gjør alt unntatt samleie (nikah).» Det vil si: samleie. Rapportert av Muslim¹ Også fordi det er enstemmig enighet blant muslimene om at samleie med en kvinne i hennes kjønnsorgan under menstruasjon er forbudt.

Det er ikke tillatt for en som tror på Allah og Den siste dag å begå denne forkastelige handlingen, som det er påvist forbud mot i Allahs bok, Hans sendebuds ﷺ sunnah og muslimenes enstemmige konsensus. Da vil han være blant dem som setter seg opp mot Allah og Hans sendebud, og følger en annen vei enn de troendes. Han sa i Al-Majmu' Sharh al-Muhadhdhab (s. 374, bind 2): Al-Shafi'i, måtte Allah ha barmhjertighet med ham, sa: «Den som gjør dette, har begått en stor synd.» Våre lærde og andre sa: «Den som anser samleie med en menstruerende kvinne som tillatt, dømmes for vantro.» Her slutter an-Nawawis ord.

Det er tillatt for ham - lovet være Allah - å gjøre det som demper hans begjær uten samleie, som kyssing, omfavelse og berøring utenom kjønnsorganene, men det er best å unngå å berøre området mellom navlen og kneet uten et hinder. Som Aisha (måtte Allah være fornøyd med henne) sa:

"كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَأْمُرُنِي فَأَتَزُرُّ فَيُبَايِسُنِي وَأَنَا حَائِضٌ".

¹ Rapportert av Muslim: Boken om menstruasjon, kapittelet om tillatelsen for en menstruerende kvinne til å vaske sin ektemanns hode, nummer (302).

«Profeten (fred og velsignelse være med han) pleide å be meg om å ta på et lendeklede, og deretter var han intim med meg mens jeg hadde menstruasjon.» Rapportert av al-Bukhari og Muslim¹.

Den syvende reglen: Skilsmisse: Det er forbudt for ektemannen å skille seg fra en menstruerende kvinne under hennes menstruasjon; i henhold til Hans, Den opphøydes, ord:

﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَطَلِّقُوهُنَّ لِعَدَّتِهِنَّ...﴾

«Å Profet! Når dere skiller dere fra kvinnene, så skill dere fra dem for deres ventetid...» [At-Talāq: 1] Det vil si: i en tilstand der de kan begynne på en kjent (fastsatt) ventetid ved skilsmissen. Dette skjer kun dersom han skiller seg fra henne mens hun er gravid, eller i en renhetsperiode uten at det har vært samleie. Fordi hvis hun blir skilt under menstruasjonen, påbegynner hun ikke venteperioden (iddah), ettersom menstruasjonen hun ble skilt under ikke regnes med i venteperioden. Og hvis hun blir skilt i en tilstand av renhet etter samleie, vil ikke venteperioden hun påbegynner være kjent, ettersom det ikke er kjent om hun ble gravid etter dette samleiet slik at venteperioden varer til fødselen, eller om hun ikke

¹ Rapportert av al-Bukhari: Boken om menstruasjon, kapittelet om intimitet med den menstruerende, nummer (301). Og Muslim: Boken om menstruasjon, kapittelet om intimitet med den menstruerende over lendekledet, nummer (293).

ble gravid slik at venteperioden baseres på menstruasjoner. Da det ikke forelå sikkerhet om typen venteperiode, ble skilsmisse forbudt for ham inntil saken var avklart.

Så å skille seg fra en menstruerende kvinne under hennes menstruasjon er forbudt på grunn av det foregående verset. Også i henhold til det som er fastslått i de to Sahih-samlingene og andre, fra hadith av Ibn Umar: «at han skilte seg fra sin kone mens hun hadde menstruasjon, så Umar informerte Profeten (fred og velsignelse være med ham) om dette, hvorpå Allahs sendebud (fred og velsignelse være med ham) ble sint over det og sa:

«مُرْهُ فَلْيَرْجِعْهَا ثُمَّ لِيَمْسِكْهَا حَتَّى تَطْهَرُ، ثُمَّ تَحِيضَ، ثُمَّ تَطْهَرُ، ثُمَّ إِنْ شَاءَ أَمْسَكَ بَعْدُ، وَإِنْ شَاءَ طَلَّقَ قَبْلَ أَنْ يَمَسَّ، فَبِئْسَ الْعِدَّةُ الَّتِي أَمَرَ اللَّهُ أَنْ تُطَلَّقَ لَهَا النِّسَاءُ».

«Beordre ham til å ta henne tilbake, og la ham deretter beholde henne til hun blir ren, deretter får menstruasjon, og deretter blir ren igjen. Deretter, hvis han ønsker det, kan han beholde henne, og hvis han ønsker det, kan han skille seg fra henne før han har samleie med henne. Dette er den ventetiden ('iddah) som Allah har befalt at kvinner skal skilles i henhold til.»¹

¹ Rapportert av al-Bukhari: Boken om skilsmisse, nummer (5251). Og Muslim: Boken om skilsmisse, kapittelet om forbudet mot skilsmisse av en menstruerende kvinne uten hennes samtykke, og at dersom han overtreder dette, inntreffer skilsmissen, og han beordres til å ta henne tilbake, nummer (1471), fra hadithen til Ibn Umar, måtte Allah være tilfreds med dem begge.

Hvis en mann skiller seg fra sin kone mens hun har menstruasjon, begår han en synd, og det er hans plikt å omvende seg til Allah, den Opphøyde, og ta kvinnen tilbake i ekteskapet for å skille seg fra henne med en lovlig skilsmisse i samsvar med Allahs og Hans sendebuds befaling. Deretter lar han henne være etter å ha tatt henne tilbake, inntil hun blir ren fra menstruasjonen han skilte seg fra henne i, og deretter får menstruasjon en gang til. Når hun så blir ren, kan han beholde henne hvis han ønsker det, eller skille seg fra henne før han har samleie med henne, hvis han ønsker det.

Det gjøres unntak fra forbudet mot skilsmisse under menstruasjon i tre tilfeller:

Den første: Hvis skilsmissen skjer før han har vært i enerom med henne, eller hatt samenleie med henne, er det ingenting i veien for at han skiller seg fra henne mens hun har menstruasjon. Fordi hun på det tidspunktet ikke har noen venteperiode ('iddah), og dermed vil ikke skilsmissen hennes være i strid; i henhold til uttalelsen til Den Opphøyde:

﴿...فَطَلَّوْهُنَّ لِعَدَّتِهِنَّ...﴾

«...så skill dere fra dem for deres ventetid...» [At-Talāq: 1].

Den andre: Hvis menstruasjonen inntreffer under graviditet, og årsaken til dette har allerede blitt forklart.

Den tredje: Dersom skilsmissen skjer mot et vederlag, er det ikke noe i veien for at han skiller seg fra henne mens hun har menstruasjon.

For eksempel hvis det er konflikt og dårlig samliv mellom ektefellene, og ektemannen tar imot kompensasjon for å skille seg fra henne, er dette tillatt, selv om hun har menstruasjon. Fra hadith av Ibn Abbas (måtte Allah være fornøyd med dem begge), at kona til Thabit ibn Qays ibn Shammās kom til Profeten (fred og velsignelse være med ham) og sa: "Å Allahs sendebud, jeg klandrer ham ikke for hans karakter eller religion, men jeg hater vantro i islam." Da sa Profeten (fred og velsignelse være med ham):

«أَتُرِيدِينَ عَلَيْهِ حَدِيثَهُ؟»

«Vil du gi ham hagen hans tilbake?» Hun sa: «Ja.» Da sa Profeten (fred og velsignelse være med han):

«اقْبَلِ الْحَدِيثَ وَطَلِّقْهَا تَطْلِيقَهُ»

«Ta imot hagen, og skill deg fra henne med én skilsmisse.» Rapportert av al-Bukhari¹.

Profeten ﷺ spurte ikke: Var hun i menstruasjon eller i renhet? Og fordi denne skilsmissen er en form for at kvinnen løser seg selv ut (ved betaling), er den tillatt ved behov, uansett hvilken tilstand hun befinner seg i.

¹ Rapportert av al-Bukhari: Boken om skilsmisse, kapittelet om khula og hvordan skilsmisse foregår i det, nummer (5273), fra hadithen til Ibn Abbas, måtte Allah være tilfreds med dem begge.

Han sa i Al-Mughni, som en begrunnelse for tillatelsen til khul' under menstruasjon (s. 52, bind 7, utg. M): «Fordi forbudet mot skilsmisse under menstruasjon skyldes skaden som påføres henne ved en forlenget ventetid (iddah), og khula er for å fjerne skaden som påføres henne av dårlig samliv og av å bo med en hun hater og avskyr. Dette er større enn skaden av en forlenget ventetid, og dermed er det tillatt å avverge den største av dem med den minste. Derfor spurte ikke profeten (fred og velsignelse være med ham) kvinnen som søkte khula, om hennes tilstand.» Her ender hans ord.

Når det gjelder å inngå ekteskap med en kvinne mens hun har menstruasjon, er det ikke noe i veien for det, fordi grunnprinsippet er at det er tillatt, og det finnes ingen bevis for å forby det. Men å la ektemannen tre inn til henne mens hun har menstruasjon, krever vurdering. Hvis man er trygg på at han ikke vil ha samleie med henne, er det ikke noe i veien for det. Hvis ikke, skal han ikke tre inn til henne før hun har blitt ren, av frykt for å havne i det forbudte.

Den åttende kjennelsen: Fastsettelse av ventetiden (iddah) ved skilsmisse basert på den – det vil si menstruasjonen: Hvis en mann skiller seg fra sin kone etter å ha hatt samleie med henne eller vært i enerom med henne, må hun overholde en ventetid på tre fulle menstruasjonsperioder,

dersom hun er blant dem som har menstruasjon og ikke er gravid, basert på Den Høyestes ord:

﴿وَالْمُطَلَّقَاتُ يَتَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ ثَلَاثَةَ قُرُوءٍ...﴾

«Og fraskilte kvinner skal avvente i tre perioder...» [Al-Baqarah: 228] Det vil si: tre menstruasjonsperioder. Hvis hun er gravid, så er hennes ventetid (iddah) frem til hun har født, uansett om perioden er lang eller kort. Allah sa:

﴿...وَأُولَاتُ الْأَحْمَالِ أَجَلُهُنَّ أَنْ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ...﴾

«...Og for de gravide kvinnene er deres ventetid til de har født...» [At-Talāq: 4] Hvis hun er blant dem som ikke har menstruasjon, slik som den unge jenta som ikke har begynt å menstruere, og kvinnen som har sluttet å menstruere på grunn av høy alder, eller på grunn av en operasjon der livmoren hennes ble fjernet, eller annet som gjør at hun ikke forventer at menstruasjonen vender tilbake, er hennes venteperiode (iddah) tre måneder, basert på Den Høyestes ord:

﴿وَاللَّائِي يَئِسْنَ مِنَ الْمَحِيضِ مِنْ نِسَائِكُمْ إِنْ ارْتَبْتُمْ فَعِدَّتُهُنَّ ثَلَاثَةُ أَشْهُرٍ وَاللَّائِي لَمْ يَحْضُنَّ...﴾

«Og de av deres kvinner som ikke lenger forventer menstruasjon, hvis dere er i tvil, er deres ventetid tre måneder, og det samme gjelder de som ennå ikke har menstruert...» [At-Talāq: 4] Hvis hun er blant dem som har menstruasjon, men menstruasjonen hennes har opphørt av en kjent årsak, som sykdom eller amming, forblir hun i

venteperioden ('iddah), selv om perioden blir lang, inntil menstruasjonen vender tilbake slik at hun kan beregne venteperioden ut fra den. Hvis årsaken opphører og menstruasjonen ikke vender tilbake, ved at hun blir frisk fra sykdommen eller avslutter ammingen, og menstruasjonen fortsatt uteblir, skal hun gjennomføre en venteperiode ('iddah) på et helt år fra årsaken opphørte. Dette er det riktige synet, som er i samsvar med de juridiske/ Islamske prinsippene. For hvis årsaken opphører og menstruasjonen ikke kommer tilbake, blir hun som en kvinne hvis menstruasjon har opphørt uten en kjent årsak. Hvis hennes menstruasjon opphører uten en kjent årsak, gjennomfører hun en ventetid (iddah) på et helt år; ni måneder for graviditet som en forholdsregel, ettersom det er den vanlige varigheten for et svangerskap, og tre måneder for selve ventetiden (iddah).

Men dersom skilsmissen finner sted etter inngåelsen av ekteskapskontrakten og før ekteskapet er fullbyrdet eller partene har vært i enerom, er det overhodet ingen 'iddah, verken basert på menstruasjon eller annet; i henhold til Den Høyestes ord:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نَكَحْتُمُ الْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ طَلَقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ فَمَا لَكُمْ عَلَيْهِنَّ مِنْ عِدَّةٍ تَعْتَدُونَهَا...﴾

«Dere som tror! Når dere gifter dere med de troende kvinnene og deretter skiller dere fra dem

før dere har hatt samleie med dem, så har dere ingen ventetid ('iddah) å regne for dem...» [Al-Ahzab: 49].

Den niende reglen: Reglen om at livmoren er tom, betyr: at den er fri for graviditet. Dette er det behov for hver gang det kreves en kjennelse om at livmoren er tom, og det omfatter følgende problemstillinger:

Blant dem er: Hvis en person dør og etterlater seg en kvinne hvis ufødte barn vil arve ham, og hun har en ektemann, kan ikke ektemannen hennes ha samleie med henne før hun menstruerer, eller graviditeten hennes blir tydelig. Hvis graviditeten blir tydelig, fastslår vi dets rett til arv, fordi vi fastslår dets eksistens ved arvelaterens død. Hvis hun menstruerer, fastslår vi at det ikke har rett til arv, fordi vi fastslår at livmoren er tom på grunn av menstruasjonen.

Den tiende reglen: Påbudet om ghusl (full renselse): Det er påbudt for den menstruerende kvinnen, når hun har blitt ren, å utføre ghusl ved å rense hele kroppen. Som Profeten (fred og velsignelse være med han) sa til Fatima bint Abi Hubaysh:

«فَإِذَا أَقْبَلَتْ الْحَيْضَةَ فَدَعِيَ الصَّلَاةَ، وَإِذَا أَدْبَرَتْ فَاعْتَصِلِي وَصَلِّي.»

«Når menstruasjonen begynner, så avstå fra bønnen, og når den er over, gjør ghusl og be.» Rapportert av al-Bukhari¹.

Det minste som er påkrevd i ghusl, er at vannet når hele kroppen, også det som er under håret. Det beste er at det utføres i samsvar med det som er overlevert i hadithen. Fra Profeten (fred og velsignelse være med han), da Asmā' bint Shakl spurte ham om vasking (ghusl) etter menstruasjonen, så sa han (fred og velsignelse være med han):

«تَأْخُذُ إِحْدَاكُنَّ مَاءَهَا وَتَسِدِرُهَا فَتَطَهَّرُ فَتُحْسِنُ الطُّهُورَ، ثُمَّ تَصُبُّ عَلَى رَأْسِهَا فَتَذْلُكُهُ ذَلَكًا شَدِيدًا، حَتَّى تَبْلُغَ شُؤُونََ رَأْسِهَا، ثُمَّ تَصُبُّ عَلَيْهَا الْمَاءَ، ثُمَّ تَأْخُذُ فِرْصَةً مُمَسَّكَةً - أَيْ: قِطْعَةً قُمَاشٍ فِيهَا مِسْكٌ - فَتَطَهَّرُ بِهَا»

«En av dere kvinner tar vannet sitt og sidr (en slags såpe), og renser seg og utfører renselsen grundig. Deretter heller hun det over hodet sitt og masserer det kraftig, inntil det når hårrøttene hennes. Så heller hun vann over seg, deretter tar hun en firs mumassaka – det vil si: en klut med moskus – og renser seg med den» Så sa Asma: «Hvordan renser man seg med den?» Han sa:

«سُبْحَانَ اللَّهِ!»

¹ Rapportert av al-Bukhari: Boken om menstruasjon, kapittelet om menstruasjonens begynnelse og slutt, ved nummeret (320), og Muslim: Boken om menstruasjon, kapittelet om kvinnen med irregulær blødning, hennes rituelle bad og hennes bønn, ved nummeret (333), fra hadithen til 'Aisha, måtte Allah være tilfreds med henne.

«Subḥānallāh!» Da sa Aisha til henne: "Følg sporene av blodet." Rapportert av Muslim¹.

Det er ikke obligatorisk å løse opp håret på hodet, med mindre det er stramt bundet slik at man frykter at vannet ikke når røttene. Ifølge det som står i Sahih Muslim, fra hadith av Umm Salama (må Allah være fornøyd med henne), at hun spurte Profeten (fred og velsignelse være med han): «Jeg er en kvinne som fletter håret mitt stramt. Skal jeg løsne det for å gjøre ghusl for janaba?» Og i en annen beretning: «for menstruasjon og janaba?» Han svarte:

«لَا، إِنَّمَا يَكْفِيكَ أَنْ تَحْتِيَ عَلَى رَأْسِكَ ثَلَاثَ حَثَّاتٍ ثُمَّ تَفِيضِينَ عَلَيْكَ الْمَاءَ فَتَطْهُرِينَ».

«Nei, det er tilstrekkelig for deg å helle tre håndfuller vann over hodet ditt, og deretter helle vann over deg selv, så vil du bli ren.»².

Hvis en menstruerende kvinne blir ren i løpet av bønnetiden, er det obligatorisk for henne å skynde seg med å utføre ghusl (full renselse) for å rekke å utføre bønnen innenfor dens tid. Dersom hun er på

¹ Rapportert av al-Bukhari: Boken om menstruasjon, Kapittelet om rituell bading etter menstruasjon, ved nummeret (315), og Muslim: Boken om menstruasjon, Kapittelet om anbefalingen av å bruke en bomulldott med moskus på stedet for blodet for kvinnen som utfører rituell bading etter menstruasjon, ved nummeret (332), fra hadithen til 'A'ishah, måtte Allah være tilfreds med henne.

² Rapportert av Muslim: Boken om menstruasjon, Kapitlet om kjennelsen for flettene til kvinnen som utfører rituell bad, nummer (330), fra hadithen til Umm Salama, måtte Allah være tilfreds med henne.

reise og vann mangler, eller hun har vann, men frykter skade ved å bruke det, eller hun er syk og vann skader henne, utfører hun tayammum i stedet for ghusl inntil hindringen er borte, deretter utfører hun ghusl.

Noen kvinner blir rene i løpet av bønnetiden, og utsetter ghusl (full renselse) til et senere tidspunkt, idet de sier at det ikke er mulig for dem å utføre fullstendig renselse på dette tidspunktet. Men dette er verken en gyldig grunn eller en unnskyldning. Dette er fordi hun kan begrense seg til minimum av det obligatoriske i ghusl (full renselse), og utføre bønnen til rett tid. Deretter, hvis hun får god tid, kan hun utføre den fullstendige renselsen.

Det femte kapittelet: Om istihada (uregelmessig blødning) og dens regler.

Al-istihādah (uregelmessig blødning): Vedvarende blødning hos en kvinne, slik at den aldri opphører, eller kun opphører i en kort periode, som en dag eller to i måneden.

Beviset for det første tilfellet, hvor blodet aldri stopper, er det som er bekreftet i Sahih al-Bukhari fra Aisha (måtte Allah være fornøyd med henne), som sa: Fatima bint Abi Hubaysh sa til Profeten (fred og velsignelse være med han):

"يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنِّي لَا أَطْهُرُ".

"«O Allahs sendebud, jeg blir ikke ren.»" Og i en beretning:

"أَسْتَحَاضُ فَلَا أَطْهَرُ".

«Jeg har vedvarende blødning, så jeg blir ikke ren»¹.

Beviset for det andre tilfellet, hvor blodet ikke opphører bortsett fra en kort stund, er hadithen fra Hamnah bint Jahsh, da hun kom til Profeten (fred og velsignelse være med han) og sa:

"يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنِّي أَسْتَحَاضُ حَيْضَةً كَثِيرَةً شَدِيدَةً".

«O Allahs sendebud, jeg lider av en rikelig og kraftig unormal blødning (istihadah).» [Hadithen.. rapportert av Ahmad, Abu Dawud og Al-Tirmidhi², og han autentiserte den og overleverte fra Imam Ahmad hans autentisering, og fra Al-Bukhari hans gradering av den som god]³.

Tilstander ved uregelmessig blødning (istihāda):

For en mustahada gjelder tre tilfeller:

Det første tilfellet: at hun har en kjent menstruasjon (ḥayḍ) før den unormale blødningen

¹ Rapportert av al-Bukhari: Boken om wudu, Kapittelet om vasking av blod, nummer (228), og Muslim: Boken om menstruasjon, Kapittelet om kvinnen med irregulær blødning, hennes rituelle bad og hennes bønn, nummer (333), fra hadithen til Aisha, måtte Allah være tilfreds med henne.

² Rapportert av Ahmad (6/349), og Abu Dawud: Boken om rensele, kapittelet om den som sier at når menstruasjonen begynner, forlater hun bønnen, nummer (287), og At-Tirmidhi: Kapitlene om rensele, kapittelet om kvinnen med unormal blødning (mustahada), at hun slår sammen to bønner med ett rituelt bad, nummer (128), fra hadithen til Hamnah bint Jahsh, måtte Allah være fornøyd med henne.

³ Sunan al-Tirmidhi: Kapitlene om rensele, kapittel om at kvinnen med unormal blødning (mustahada) slår sammen de to bønnene med én ghusl, etter hadith nummer (128).

(istihāḍa). Hun går da tilbake til varigheten av sin tidligere kjente menstruasjon, avstår fra rituelle handlinger i denne perioden, og bestemmelsene for menstruasjon gjelder for henne. Alt utover dette er unormal blødning (istihāḍa), og bestemmelsene for en kvinne med unormal blødning (mustahāḍa) gjelder for henne.

Et eksempel på dette er en kvinne som pleide å ha menstruasjon i seks dager fra begynnelsen av hver måned, deretter oppstod istihada (uregelmessig blødning) slik at blødningen ble vedvarende. Hennes menstruasjon vil da være seks dager fra begynnelsen av hver måned, og alt utenom dette regnes som istihada. Fra hadith av Aisha (må Allah være fornøyd med henne), at Fatima bint Abi Hubaish sa: «O Allahs sendebud, jeg har vedvarende blødning og blir ikke ren. Skal jeg forlate bønner?» Han sa:

«لَا، إِنَّ ذَلِكَ عَرَقٌ، وَلَكِنْ دَعِيَ الصَّلَاةَ قَدْرَ الْأَيَّامِ الَّتِي كُنْتَ تَحِيضِينَ فِيهَا ثُمَّ اغْتَسِلِي وَصَلِّي.»

«Nei, det er en blodåre, men avstå fra bønner i det antall dager du pleide å ha menstruasjon, deretter utfør ghusl og be.» Rapportert av al-Bukhari¹.

¹ Rapportert av al-Bukhari: Boken om menstruasjon, Kapittelet om menstruasjon, og hva kvinner blir trodd på angående menstruasjon og graviditet, i det som er mulig av menstruasjon, nummer (325), fra en hadith av 'A'isha, måtte Allah være tilfreds med henne.

Det ble rapportert i Sahih Muslim at Profeten (fred og velsignelse være med han) sa til Umm Habiba bint Jahsh:

«أَمْكُثِي قَدْرَ مَا كَانَتْ تَحْسِبُكِ حَيْضَتُكَ ثُمَّ اغْتَسِلِي وَصَلِّي».

«Vent like lenge som din menstruasjon pleide å holde deg tilbake, gjør deretter ghusl og be.»¹.

Følgelig skal kvinnen med unormal blødning (istihāda), som har en kjent menstruasjonssyklus, holde seg unna bønn i den perioden som tilsvarer hennes vanlige menstruasjon. Deretter foretar hun ghusl (full renselse) og ber, uten å bry seg om blodet etter dette.

Det andre tilfellet er at hun ikke har en kjent menstruasjonssyklus før istihāda, ved at den uregelmessige blødningen har vært kontinuerlig fra første gang hun så blod, helt fra begynnelsen. I dette tilfellet skal hun basere seg på tamyiz (å skille mellom blodtypene): hennes menstruasjon er det som skiller seg ut ved svart farge, tykkelse eller lukt, og dette får menstruasjonens regler. Det som er utover dette regnes som istihāda, og får reglene for istihāda.

Et eksempel på dette er en kvinne som ser blod for første gang, og det fortsetter uten opphold. Hun ser det som svart i ti dager og resten av måneden

¹ Det ble rapportert av Muslim: Boken om menstruasjon, kapittelet om kvinnen med unormal blødning, hennes rituelle bad og hennes bønn, nummer (334), fra en hadith av Aisha, må Allah være tilfreds med henne.

som rødt, eller hun ser det som tykt i ti dager og resten av måneden som tynt, eller hun ser det i ti dager med menstruasjonslukt og resten av måneden uten lukt. Hennes menstruasjon er da det svarte i det første tilfellet, det tykke i det andre tilfellet, og det som har lukt i det tredje tilfellet. Alt utover dette regnes som istihāda (unormal blødning). Som Profeten (fred og velsignelse være med han) sa til Fatima bint Abi Hubaysh:

«إِذَا كَانَ دَمُ الْحَيْضَةِ فَإِنَّهُ أَسْوَدُ يُعْرَفُ، فَإِذَا كَانَ ذَلِكَ فَأَمْسِكِي عَنِ الصَّلَاةِ فَإِذَا كَانَ الْآخَرُ فَتَوَضَّئِي وَصَلِّي؛ فَإِنَّمَا هُوَ عِرْقٌ».

«Når det er menstruasjonsblod, så er det svart og gjenkjennelig. Når det er dette, så avstå fra bønnen. Men når det er det andre, så gjør wudu og be; for det er kun en blodåre.» Rapportert av Abu Dawud og an-Nasā'ī, og autentisert av Ibn Hibban og al-Hakim¹.

Denne hadithen, selv om det er bemerkninger til dens fortellerkjede og tekst, har de lærde – måtte Allah ha barmhjertighet med dem – handlet etter

¹ Rapportert av Abu Dawood: Boken om renset, kapittelet om den som sier at når menstruasjonen begynner, avstår hun fra bønnen, ved nummeret (286), og an-Nasa'i: Boken om renset, kapittelet om det som er berettet om kvinnen med unormal blødning som kjente sine menstruasjonsdager, før blødningen ble vedvarende hos henne, ved nummeret (211), og Ibn Majah: Boken om renset og dens sunan, kapittelet om det som er berettet om kvinnen med unormal blødning som kjente sine menstruasjonsdager, før blødningen ble vedvarende hos henne, ved nummeret (620), og Ibn Hibban i sin Sahih (1348), og al-Hakim i al-Mustadrak (618), fra hadithen til Aisha, måtte Allah være tilfreds med henne.

den, og dette er mer passende enn å henvise henne til vanen til flertallet av kvinner.

Den tredje tilfelle er at hun verken har en kjent menstruasjonssyklus eller en gyldig skjelneevne (tamyīz), ved at istihāda er kontinuerlig fra første gang hun så blod, og blodet hennes har én og samme egenskap, eller skiftende egenskaper som ikke kan regnes som menstruasjon. Denne kvinnen skal dermed følge vanen til de fleste kvinner, slik at hennes menstruasjon blir seks eller sju dager hver måned. Den starter fra begynnelsen av den perioden da hun så blodet, og alt utenom dette er istihada (uregelmessig blødning).

Et eksempel på dette er hvis hun ser blod for første gang den femte i måneden, og det vedvarer uten at det finnes noe gyldig kjennetegn for menstruasjon, verken i farge eller annet, så vil menstruasjonen hennes være seks eller syv dager i hver måned, og starte fra den femte dagen i hver måned. Det ble rapportert av Hamnah bint Jahsh (måtte Allah være fornøyd med henne) at hun sa: «O Profet, jeg lider av en stor og kraftig uregelmessig blødning, så hva mener du om dette? Det har forhindret meg fra bønner og fasten.» Profeten (fred og velsignelse være med han) sa:

«أَنْتُ لَكَ (أَصِفْ لَكَ اسْتِعْمَالِ) الْكُرْسُفِ (وَهُوَ الْقُطْنُ) تَضَعِيْنَهُ عَلَى الْفَرْجِ، فَإِنَّهُ يُذْهِبُ الدَّمَ»،

«Jeg foreskriver for deg å bruke kursuf (bomull), som du legger på underlivet, for det fjerner blodet.»

Hun sa: Det er mer enn det. Og i det sa han:

«إِنَّمَا هَذَا رَكُضَةٌ مِنْ رَكُضَاتِ الشَّيْطَانِ، فَتَحْيِي سِتَّةَ أَيَّامٍ أَوْ سَبْعَةً فِي عِلْمِ اللَّهِ تَعَالَى، ثُمَّ اغْتَسِلِي حَتَّى إِذَا رَأَيْتِ أَنَّكَ قَدْ طَهُرْتَ وَاسْتَنْقَيْتِ فَصَلِّي أَرْبَعًا وَعِشْرِينَ أَوْ ثَلَاثًا وَعِشْرِينَ لَيْلَةً وَأَيَّامَهَا وَصُومي.»

«Dette er kun et spark fra djevelen, så regn deg som menstruerende i seks eller sju dager i Allah den Høyestes kunnskap. Deretter skal du ta full rituell vask (ghusl), og når du ser at du har blitt ren og fullstendig rensset, så be i tjuefire eller tjuetre netter og deres dager, og fast.» Hadithen. [Rapportert av Ahmad, Abu Dawud og At-Tirmidhi, og han autentiserte den¹, og det er overlevert fra Ahmad at han autentiserte den, og fra al-Bukhari at han klassifiserte den som god]².

Hans uttalelse (fred og velsignelser være med ham): «seks dager eller sju» innebærer ikke valgfrihet, men krever snarere en skjønnsmessig vurdering. Hun må derfor se på hva som ligger nærmest hennes tilstand blant dem som ligner

¹ Rapportert av Ahmad (6/ 439), og Abu Dawud: Boken om renselse, kapittel: Den som sier at når menstruasjonen inntreffer, utelater hun bønnen, nummer (287), og At-Tirmidhi: Kapitlene om renselse, kapittel: Om kvinnen med unormal blødning, at hun slår sammen to bønner med én rituell bading, nummer (128), fra hadithen til Hamnah bint Jahsh, måtte Allah være tilfreds med henne.

² Sunan al-Tirmidhi: Kapitlene om renselse, kapittelet om at kvinnen med unormal blødning (mustahada) slår sammen de to bønnene med én vask (ghusl), etter hadith nummer (128).

henne fysisk og er nær henne i alder og slektskap, samt hva av blodet hennes som er nærmest menstruasjon, og andre lignende hensyn. Så hvis det mest sannsynlige er at det er 6, regner hun det som 6, og hvis det mest sannsynlige er at det er 7, regner hun det som 7.

حَالُ مَنْ تُشَبِّهُ الْمُسْتَحَاضَةَ

Tilstanden til den som har en lignende situasjon som en kvinne med istiḥāda:

Det kan oppstå en årsak hos en kvinne som forårsaker blødning fra hennes kjønnsorganer, slik som en operasjon i livmoren eller i det som er under den, og dette deles inn i to typer:

Den første typen er at det er kjent at hun ikke kan menstruere etter operasjonen, for eksempel dersom operasjonen innebærer fullstendig fjerning av livmoren, eller at den er lukket slik at det ikke kommer blod fra den. For denne kvinnen gjelder ikke reglene for istiḥāda (uregelmessig blødning). Hennes tilfelle er snarere som den som ser gulaktig eller brunlig utflod, eller fuktighet etter at hun er blitt ren (ṭuhr).

Hun skal derfor ikke la være å be eller faste, og samleie med henne er ikke forbudt. Det er heller ikke pålagt ghusl på grunn av dette blodet. Derimot må hun, ved hver bønn, vaske bort blodet og binde en klut eller lignende over kjønnsorganet for å hindre at blodet kommer ut. Deretter gjør hun

wuḍū' for bønner, og hun gjør ikke wuḍū' før tiden for bønner har begynt, dersom det er en bønn med fast tid, slik som de fem daglige bønnene. Hvis ikke, gjør hun wuḍū' når hun ønsker å utføre bønner, slik som ved frivillige bønner (nawāfil).

Den andre typen: at det ikke er kjent at hennes menstruasjon opphører etter operasjonen, men det er mulig at hun fortsatt kan menstruere. Hennes regelstatus er da som en kvinne med istihada (irregulær blødning).

Beviset for det som er nevnt, er Profetens ﷺ ord til Fatima bint Abi Hubaysh:

«إِنَّمَا ذَلِكَ عِرْقٌ وَلَيْسَ بِالْحَيْضَةِ، فَإِذَا أَقْبَلَتِ الْحَيْضَةُ فَاتْرُكِي الصَّلَاةَ».

«Dette er kun en blodåre og ikke menstruasjon, så når menstruasjonen begynner, forlat bønner.»¹

For hans ord:

«فَإِذَا أَقْبَلَتِ الْحَيْضَةُ»

«Når menstruasjonen begynner» Dette indikerer at reglen for en kvinne med uregelmessig blødning (mustahādah) gjelder for den som har en mulig menstruasjon som kommer og går. Men for den som ikke har en mulig menstruasjon, regnes blodet hennes i alle tilfeller som blod fra en blodåre.

¹ Rapportert av al-Bukhari: Boken om wudu, kapittelet om vasking av blod, nummer (228), og Muslim: Boken om menstruasjon, kapittelet om kvinnen med uregelmessig blødning, hennes rituelle bad og hennes bønn, nummer (333), fra hadithen til 'A'isha, måtte Allah være tilfreds med henne.

Regler for istihada:

Vi har lært fra det foregående når blodet er menstruasjon og når det er uregelmessig blødning. Så når det er menstruasjon, gjelder reglene for menstruasjon, og når det er uregelmessig blødning, gjelder reglene for uregelmessig blødning.

De viktigste reglene for menstruasjon har allerede blitt nevnt.

Når det gjelder reglene for istihada, er de som reglene for renhet (ṭuhr). Det er ingen forskjell mellom en kvinne med istihada (mustahāḍah) og rituelt rene kvinner (ṭāhirāt), bortsett fra i det som følger:

Det første: Det er obligatorisk for henne å utføre wudu for hver bønn. Profeten (fred og velsignelse være med han) sa til Fatima bint Abi Hubaysh:

«ثُمَّ تَوَضَّئِي لِكُلِّ صَلَاةٍ».

«Utfør deretter wudu for hver bønn.» Rapportert av al-Bukhari i kapittelet om vasking av blod. Dette betyr at hun ikke utfører wudu for den tidsbestemte bønnen før bønnens tid har innkommet. Men dersom bønnen ikke er tidsbestemt, utfører hun wudū for den når hun ønsker å utføre den.

Det andre: Hvis hun ønsker å utføre wudu, vasker hun bort sporene av blodet, og binder deretter et tøyestykke over bomull rundt sitt private

område for å holde blodet tilbake; fordi Profeten ﷺ sa til Hamnah:

«أُتِعْتُ لَكَ الْكُرْسُفَ فَإِنَّهُ يُذْهِبُ الدَّمَ». قَالَتْ: فَإِنَّهُ أَكْثَرُ مِنْ ذَلِكَ. قَالَ: «فَاتَّخِذِي ثَوْبًا». قَالَتْ: هُوَ أَكْثَرُ مِنْ ذَلِكَ. قَالَ: «فَتَلَّجِمِي».

«Jeg anbefaler deg bomull, for det fjerner blodet.» Hun sa: «Men det er mer enn det.» Han sa: «Bruk da et tøyestykke.» Hun sa: «Det er mer enn det.» Han sa: «Så bind det stramt.» Hadith Det som kommer ut etter dette, skader henne ikke; i henhold til det Profeten (fred og velsignelse være med han) sa til Fatima bint Abi Hubaysh:

«اجْتَنِبِي الصَّلَاةَ أَيَّامَ حَيْضِكَ، ثُمَّ اغْتَسِلِي وَلَوْ ضَعْفًا لِكُلِّ صَلَاةٍ، ثُمَّ صَلِّي، وَإِنْ قَطَرَ الدَّمُ عَلَى الْحَصِيرِ».

«Avstå fra bønner i de dagene du har menstruasjon, utfør deretter ghusl og gjør wudu for hver bønn, utfør så bønner, selv om blodet drypper på matten.» Rapportert av Ahmed og Ibn Majah¹.

Den tredje: Samleie. Lærde har vært uenige om det er tillatt dersom man ikke frykter å falle i synd ved å avstå fra det, men den korrekte meningen er at det er absolutt tillatt. Dette er fordi mange kvinner, ti eller flere, opplevde unormal blødning (istihadah) på profeten Muhammads (fred og velsignelse være med han) tid, og verken Allah eller

¹ Rapportert av Ahmad (6/204), og Ibn Majah, Kitab al-Taharah wa Sunanuha, kapittelet om det som er berettet angående kvinnen med unormal blødning (mustahadah) som har telt sine menstruasjonsdager før blødningen ble vedvarende, nummer (624), fra hadithen til 'A'ishah, måtte Allah være tilfreds med henne.

Hans sendebud forbød samleie med dem. Men Allah sa:

(...فَاعْتَرِلُوا النِّسَاءَ فِي الْمَحِيضِ...)

«...så hold dere borte fra kvinnene under menstruasjonen...» [Al-Baqarah: 222] Det er et bevis på at det ikke er nødvendig å unngå dem i annet enn dette; og ettersom bønn er tillatt for henne, er samleie mindre alvorlig. Å trekke en analogi mellom samleie med henne og samleie med en menstruerende kvinne er ikke riktig, for de to er ikke like, selv ifølge dem som hevder at det er forbudt. Og analogi er ikke gyldig når det foreligger en forskjell.

Det sjette kapittelet: Om nifas (blødning etter fødsel) og dets regler.

Nifās: Blod som utskilles fra livmoren på grunn av fødsel, enten under den, etter den, eller to eller tre dager før den sammen med rier.

Shaykh Al-Islam Ibn Taymiyyah sa: «Det hun ser når fødselen begynner, er nifas.» Han begrenset det ikke til to eller tre dager. Det han mener er rier som etterfølges av fødsel; ellers er det ikke nifas.

De lærde er uenige: Har nifas en fast grense for minimum og maksimum? Shaykh Taqi al-Din sa i sin avhandling om begrepene som Lovgiveren har knyttet kjennelser til (s. 37): «Barselblødning (nifas) har ingen minimums- eller maksimumsgrense. Hvis det antas at en kvinne ser

blod i mer enn førti, seksti eller sytti dager, og det opphører, er det barselblødning. Men hvis blødningen fortsetter uavbrutt, er det unormal blødning (fasad). I så fall er grensen førti dager, for dette er den vanligste maksimale grensen som er nevnt i beretningene (al-athar).»

"Jeg sier: Basert på dette, hvis blødningen hennes overstiger førti dager, og hun har for vane at den stopper etter dette, eller det viser seg tegn på at den snart vil stoppe, venter hun til den stopper. Hvis ikke, utfører hun ghusl (full renselse) når de førti dagene er fullført, ettersom dette er det vanligste. Unntaket er dersom det sammenfaller med tiden for hennes menstruasjon (hayd); da avventer hun til menstruasjonsperioden er over. Hvis den stopper etter dette, bør det betraktes som en vane (syklus) for henne, slik at hun handler i henhold til dette i fremtiden. Men hvis blødningen fortsetter, regnes hun som mustahada (en kvinne med unormal blødning), og hun forholder seg til de tidligere nevnte reglene for mustahada." Hvis hun blir ren ved at blødningen opphører, regnes hun som ren, selv før de førti dagene. Hun utfører da ghusl (full renselse), ber, faster, og ektemannen kan ha samleie med henne, med mindre oppholdet er på mindre enn en dag, for da har det ingen rettslig betydning. Dette er uttalt i Al-Mughni¹.

¹ Al-Mughni (1/252-253).

Barselblødning (nifas) bekreftes ikke med mindre hun føder noe der en menneskelig form er tydelig. Hvis hun aborterer et lite foster hvor menneskelig form ikke er tydelig, er ikke blødningen hennes barselblødning (nifas), men derimot blod fra en åre. Hennes kjennelse blir dermed den samme som for en kvinne med uregelmessig blødning (mustahadah). Den korteste perioden der en menneskelig form blir tydelig, er åtti dager fra starten av graviditeten, og det vanlige er nitti dager.

Al-Majd Ibn Taymiyyah sa:

«Når hun ser blod én dag i forbindelse med rier som kommer etter det, så tar hun ikke hensyn til det før dette; og etter det avstår hun fra bønn og faste. Dersom det så, etter fødselen, blir klart at saken var annerledes enn det som først fremsto, vender hun tilbake og tar igjen (det hun har forlatt). Men hvis saken ikke blir avklart, fortsetter man å handle etter det som fremsto som åpenbart, og da er det ingen gjenopptakelse.»

Dette er overlevert fra ham i Sharh al-Iqna¹.

Regler for nifas:

Reglene for nifās (blødning etter fødsel) er nøyaktig de samme som reglene for ḥayd (menstruasjon), unntatt i det følgende:

¹ Kashshāf al-Qinā' (1/219)

Første, venteperioden regnes ut fra skilsmissen og ikke barselblødningen; for hvis skilsmissen skjedde før fødselen, avsluttes venteperioden ved fødselen og ikke ved barselblødningen. Hvis skilsmissen skjedde etter fødselen, venter hun på at menstruasjonen vender tilbake, som nevnt tidligere.

Andre, i tidsperioden for ila medregnes tiden for menstruasjon, men tiden for nifas medregnes ikke.

Ila (الإيلاء) er at en mann avlegger ed på å avstå fra samleie med sin hustru enten for alltid eller for en periode som overstiger fire måneder. Dersom han avlegger en slik ed og hun krever sin rett til samleie, gis han en frist på fire måneder fra tidspunktet han avla eden. Når denne perioden er utløpt, blir han – etter hennes krav – pålagt enten å gjenoppta samlivet eller å skille seg fra henne.

Dersom kvinnen i denne perioden opplever barselblødning (nifas), regnes ikke denne tiden med for mannen, og de fire månedene forlenges tilsvarende varigheten av denne perioden. Dette er i motsetning til menstruasjon (hayd), hvor dens varighet regnes med i perioden.

Den tredje: Puberteten oppnås ved menstruasjon og oppnås ikke ved barselblødning; for kvinnen kan umulig bli gravid før hun skiller ut væske, og dermed oppnås puberteten ved væskeutsondringen som går forut for graviditeten.

Fjerde: Hvis menstruasjonsblodet stopper og deretter kommer tilbake innenfor den vanlige perioden, er det med sikkerhet menstruasjon. Som for eksempel hvis hennes vanlige periode er åtte dager, og hun har menstruasjon i fire dager, deretter stopper det i to dager, for så å komme tilbake på den syvende og åttende dagen. Dette tilbakevendende blodet er da med sikkerhet menstruasjon, og reglene for menstruasjon gjelder for det. Når det gjelder nifas (blødning etter fødsel), hvis den stopper før de firti dagene og deretter kommer tilbake innen de firti dagene, anses den som tvilsom. Hun må derfor be og faste de tidsbestemte obligatoriske pliktene til riktig tid, og det som er forbudt for en menstruerende kvinne, er forbudt for henne, med unntak av de obligatoriske pliktene. Etter at hun er blitt ren, må hun ta igjen det hun utførte under denne blødningen av det en menstruerende kvinne er pålagt å ta igjen. Dette er den kjente oppfatningen blant rettslærde fra hanbali-skolen¹.

Det riktige er at hvis blodet vender tilbake til henne i en periode hvor det er mulig at det er nifas (blødning etter fødsel), så er det nifas. Hvis ikke, er det hayd (menstruasjon), med mindre det vedvarer for henne, for da er det istihadah (uregelmessig blødning).

¹ Al-Mughni (1/253).

Dette ligner på det han overleverte i al-Mughnī¹ fra Imam Mālik (må Allah vise ham barmhjertighet), hvor han sa: Mālik sa: «Hvis hun ser blodet etter to eller tre dager (altså etter at det har stanset), så er det nifās, og hvis ikke, så er det hayd.» Dette er i overensstemmelse med valget til Sheikh al-Islam Ibn Taymiyyah - må Allah være nådig med ham.

I virkeligheten er det ingenting tvilsomt når det gjelder blødninger, men tvil er en relativ sak som varierer blant mennesker i henhold til deres kunnskap og forståelse. Boken og Sunnah inneholder en forklaring på alt. Allah, den Opphøyde, har ikke pålagt noen å faste to ganger, eller å utføre tawaf to ganger, med mindre det var en mangel i den første handlingen som ikke kan rettes opp på annen måte enn ved å ta den igjen. Men når tjeneren har utført sine pålagte plikter så godt han kan i henhold til sin evne, er hans forpliktelse oppfylt, slik Den Opphøyde har sagt:

﴿لَا يَكْلَفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا...﴾

«Allah legger ikke mer byrde på et menneske enn det vedkommende har kapasitet til (å bære)....» [Al-Baqarah: 286] Og Han sa:

﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ...﴾

¹ Al-Mughni (253/1).

«Så frykt Allah så mye dere makter...» [At-Taghabun: 16].

Den femte forskjellen mellom menstruasjon (hayd) og barselblødning (nifas) er at når det gjelder menstruasjon, dersom hun blir ren før sin vanlige periode er over, er det tillatt for hennes ektemann å ha samleie med henne uten noen form for mislikt (karāhah).

Når det derimot gjelder barselblødning, og hun blir ren før førti dager er gått, så er det – ifølge den kjente oppfatningen i madhhaben – mislikt (makrūh) for ektemannen å ha samleie med henne. Den riktige oppfatningen er imidlertid at det ikke er mislikt for ham å ha samleie med henne. Dette er oppfatningen til flertallet av de lærde; fordi mislikelse (makruh) er en juridisk/ Islamsk kjennelse som krever et juridisk/ Islamsk bevis. I denne saken er det ingenting annet enn det Imam Ahmad nevnte fra Uthman bin Abi Al-Aas, at hun kom til ham før de førti, så han sa: Ikke nærm deg meg¹.

Dette innebærer ikke nødvendigvis mislikelse; for det kan være en forsiktighetsregel fra hans side, av frykt for at hun ikke har oppnådd visshet om sin renhet, eller for at blodet skal begynne å renne på

¹ Al-Mughni (2/ 252), og beretningen fra Uthman bin Abi Al-Aas er rapportert av Abd al-Razzaq i Al-Musannaf (1202), og Ibn Abi Shaybah i Al-Musannaf (17450), og Al-Darimi i Al-Sunan (990), og Ibn Al-Jarud i Al-Muntaqa (118).

grunn av samleie, eller av andre årsaker. Og Allah vet best.

Det sjuende kapittelet: Om bruk av det som forhindrer menstruasjon eller fremkaller den, og det som forhindrer graviditet eller fremkaller abort

En kvinnes bruk av det som forhindrer menstruasjonen er tillatt under to betingelser:

Den første er: At det ikke fryktes skade på henne, for hvis det fryktes skade på henne på grunn av dette, så er det ikke tillatt; i henhold til Hans ord, den Høyeste (Allah), hvor Han sier:

﴿...وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ...﴾

«... og kast ikke dere selv ut i fortapelsen med egne hender ...» [Al-Baqara: 195]

﴿...وَلَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا﴾

«...og drep ikke dere selv. Sannelig, Allah er barmhjertig mot dere.» [An-Nisa': 29].

Den andre: at dette skjer med ektemannens tillatelse dersom det berører hans rettigheter. Dette gjelder for eksempel dersom hun er i venteperioden ('iddah) etter ham på en måte som gjør at han er forpliktet til å forsørge henne, og hun benytter noe som hindrer menstruasjon for å forlenge perioden og dermed øke hans forsørgelsesplikt.

I et slikt tilfelle er det ikke tillatt for henne å bruke noe som hindrer menstruasjon, med mindre det skjer med hans tillatelse. På samme måte, dersom det fastslås at det å forhindre menstruasjon også hindrer graviditet, er det nødvendig med ektemannens tillatelse.

Der det er fastslått at det er tillatt, er det likevel bedre å avstå fra å bruke det, med mindre det foreligger et behov. Dette fordi det å la naturen forbli slik den er, er nærmere en balansert helse og trygghet.

Når det gjelder bruk av det som fremkaller menstruasjon, er dette også tillatt under to betingelser:

Det første: at hun ikke bruker det som en list for å unndra seg en forpliktelse, slik som å bruke det like før Ramadan for å bryte fasten eller for å slippe bønner, og lignende.

Det andre: at dette skjer med ektemannens tillatelse; fordi forekomsten av menstruasjon forhindrer ham i fullstendig intimitet, så man kan ikke bruke noe som forhindrer hans rett uten hans samtykke. Hvis hun er skilt, vil dette fremskynde bortfallet av ektemannens rett til å ta henne tilbake (raj'ah), hvis han har rett til å ta henne tilbake.

Når det gjelder bruken av det som forhindrer graviditet, er den av to typer:

Den første: Å forhindre det permanent. Dette er ikke tillatt; fordi det forhindrer svangerskap slik at

avkommet minker, noe som er i strid med Lovgiverens hensikt om å øke den islamske nasjonen; og fordi man ikke er garantert mot at hennes nåværende barn dør, slik at hun forblir en enke uten barn.

Den andre: å forhindre det midlertidig, for eksempel hvis en kvinne ofte er gravid, og graviditeten utmatter henne, slik at hun ønsker å regulere graviditeten til én gang annethvert år, eller lignende. Dette er tillatt, forutsatt at ektemannen tillater det, og at det ikke er til skade for henne. Beviset for dette er at følgesvennene praktiserte avbrutt samleie med sine koner i tiden til Profeten - fred og velsignelse være med ham - for at deres koner ikke skulle bli gravide¹, og de ble ikke forbudt dette. Avbrutt samleie innebærer at han har samleie med sin kone og trekker seg ut ved utslipp, slik at utslippet skjer utenfor kjønnsorganene.

Når det gjelder bruken av det som forårsaker abort, er den av to typer:

Det første: at hensikten med å fjerne det er å ødelegge det. Dersom dette skjer etter at sjelen er blitt blåst inn i det, er det uten tvil forbudt; fordi det innebærer å ta et ukrenkelig liv uten rett. Å ta et ukrenkelig liv er forbudt ifølge Koranen, Sunnah og

¹ Rapportert av al-Bukhari: Boken om ekteskap, kapittelet om al-'azl, nummer (5209), og Muslim: Boken om ekteskap, kapittelet om kjennelsen for al-'azl, nummer (1440), fra hadithen til Jabir, måtte Allah være tilfreds med ham.

muslimenes enstemmige enighet (ijmā'). Hvis det skjer før sjelen er blåst inn i fosteret, har de lærde vært uenige om det er tillatt. Noen av dem har tillatt det, noen har forbudt det, og noen har sagt: Det er tillatt så lenge det ikke er en 'alaqah (en klump som henger fast). Det vil si: så lenge det ikke har gått før førti dager. Og noen av dem har sagt: Det er tillatt så lenge det ikke er blitt tydelig dannet en menneskeskikkelse.

Det mest forsiktige er å forby abort, bortsett fra ved behov, som at moren er syk og ikke tåler graviditeten, eller lignende. Da er abort lov, med mindre det har gått så lang tid at menneskelige trekk kan gjenkjennes, da er det ikke lov. Og Allah vet best.

Det andre: at hensikten med å fjerne det ikke er å avlive det, ved at forsøket på å fjerne det skjer ved slutten av graviditeten og når fødselen nærmer seg. Da er dette tillatt, forutsatt at det ikke medfører skade for moren eller barnet, og at det ikke krever en operasjon. Hvis det krever en operasjon, gjelder fire tilfeller:

Første: At moren er i live og fosteret er i live, da er ikke operasjonen tillatt unntatt ved nødvendighet, ved at fødselen hennes blir vanskelig slik at hun trenger en operasjon. Dette er fordi kroppen er et betrodd ansvar for tjeneren, så man kan ikke disponere over den på en måte som kan medføre fare, unntatt for et større gode; og fordi

man kanskje tror at det ikke er noen skade ved operasjonen, men så oppstår skaden.

Andre: At moren er død og fosteret er dødt; da kan man ikke utføre operasjonen for å hente det ut på grunn av manglende nytte.

Tredje: Når moren er i live og fosteret er dødt, er det tillatt å utføre en operasjon for å få det ut, med mindre man frykter skade på moren. Det som synes mest sannsynlig – og Allah vet best – er at dersom fosteret dør, vil det som regel ikke komme ut uten en operasjon. Å la det bli værende i livmoren hindrer henne i fremtidig graviditet, påfører henne vanskeligheter, og kan føre til at hun forblir uten ektefelle dersom hun er i 'iddah etter en tidligere ektemann.

Fjerde: at moren er avdød og fosteret er i live; hvis det ikke er håp for dets overlevelse, er det ikke tillatt å utføre operasjonen.

Hvis det er håp for dets liv, og hvis en del av det har kommet ut, skal morens mage skjæres opp for å hente ut resten av det. Men hvis ingenting av det har kommet ut, har våre følgesvenner (lærde), må Allah forbarme seg over dem, sagt: Morens mage skal ikke skjæres opp for å hente ut fosteret; for dette er lemlestelse (muthla), og det korrekte er at magen skjæres opp hvis det ikke kan hentes ut uten

dette. Dette er valget til Ibn Hubayrah. Han sa i Al-Insaf¹: Og det er mer passende.

Jeg sier: Særlig i vår tid regnes ikke et slikt inngrep som lemlestelse (muthlah), fordi buken åpnes og deretter sys igjen. Dessuten er den levendes ukrenkelighet større enn den dødes, og det å redde et beskyttet liv fra undergang er en plikt. Fosteret er et beskyttet menneskeliv, og derfor er det obligatorisk å redde det. Og Allah vet best.

Merk: I de tidligere nevnte tilfellene der det er tillatt å avbryte svangerskapet, kreves det tillatelse til dette fra den svangerskapet tilhører, slik som ektemannen.

Med dette avsluttes det vi ønsket å skrive om dette viktige emnet. Vi har begrenset oss til hovedprinsippene og reglene i disse temaene, for ellers er deres forgreninger og detaljer, samt det som oppstår for kvinner i forbindelse med dette, et hav uten kyst. Men den innsiktsfulle er i stand til å føre grenene tilbake til deres røtter og enkeltdelene til deres helheter og prinsipper, og å sammenligne ting med deres like.

Muftien må vite at han er et mellomledd mellom Allah og Hans skaperverk i å formidle det Hans sendebud kom med, og i å klargjøre det for skaperverket, og at han er ansvarlig for det som står

¹ Al-Insaf (556/2).

i Boken og Sunnah, da de er de to kildene som tjeneren er pålagt å forstå og handle etter. Alt som strider mot Boken og Sunnah er en feil som må avvises og rettes tilbake til den som uttalte det, og det er ikke tillatt å handle etter det. Selv om den som uttalte det kan være unnskyldt som en som utøver selvstendig tolkning (mujtahid), og dermed blir belønnet for sin innsats (ijtihad), er det ikke tillatt for en annen som er klar over feilen hans, å akseptere det.

Muftien må ha en oppriktig intensjon for Allah, søke Hans hjelp i enhver situasjon som oppstår for ham, og be Ham om standhaftighet og veiledning til det rette.

Det er pålagt ham å legge til grunn det som står i Boken og sunnah, slik at han studerer og utforsker dette, eller det han kan søke hjelp i fra de lærdes ord for å forstå dem.

Det hender ofte at en problemstilling oppstår, så man søker etter den etter beste evne i de lærdes ord, men deretter finner man ikke noe man kan slå seg til ro med angående dens kjennelse, og kanskje finner man ingen omtale av den i det hele tatt, så hvis han vender tilbake til Boken og Sunnah, vil kjennelsen i dem fremstå nær og åpenbar for ham, og dette avhenger av oppriktighet, kunnskap og forståelse.

Det er obligatorisk for muftien å ta seg tid med kjennelsen ved uklarhet, og å ikke forhaste seg. For

hvor mange kjennelser har han ikke forhastet seg med, hvor det deretter, etter nærmere ettertanke, har vist seg for ham at han tok feil, slik at han angrer på dette, og kanskje ikke er i stand til å rette opp i det han har gitt fatwa om!

Hvis folk erfarer at en mufti tar seg tid og er grundig, vil de ha tillit til hans ord og respektere ham. Men hvis de ser at han forhaster seg, og den som forhaster seg gjør ofte feil, vil de ikke ha tillit til de fatwaene han utsteder. Dermed vil han, gjennom sitt hastverk og sine feil, ha frarøvet både seg selv og andre den kunnskapen og sannheten han besitter.

Vi ber Allah den Opphøyde om å veilede oss og våre muslimske brødre til Hans rette vei, om å ta oss under Sin omsorg, og beskytte oss mot feiltrinn med Sin beskyttelse. Sannelig, Han er Den gavmilde og Den edle. Må Allah sende velsignelser og fred over vår profet Muhammad, hans familie og alle hans følgesvenner. All lovprisning tilhører Allah, ved hvis nåde de gode handlingene fullføres.

Skrevet og fullført av den fattige overfor Allah.

Muhammad Salih al-Uthaymeen

På fredag formiddag

14. Sha'ban år 1392 H

*

الفهرس

En avhandling om kvinners naturlige blødninger	2
En avhandling om kvinners naturlige blødninger	2
Det første kapitlet: Om betydningen av ḥayḍ (menstruasjon) og visdommen bak den	5
Det andre kapitlet: Om tiden for menstruasjon (ḥayḍ) og dens varighet	6
Det tredje kapitlet: Om det som inntreffer av uforutsette forhold ved menstruasjon (ḥayḍ)	16
Det fjerde kapitlet: Om menstruasjonens regler (aḥkām al-ḥayḍ)	22
Det femte kapitlet: Om istihada (uregelmessig blødning) og dens regler.	45
Tilstander ved uregelmessig blødning (istiḥāḍa):	46
حَالُ مَنْ تُشِبُّهُ الْمُسْتَحَاضَةُ:	52
Tilstanden til den som har en lignende situasjon som en kvinne med istiḥāḍa:	52
Regler for istihada:	54
Det sjette kapitlet: Om nifas (blødning etter fødsel) og dets regler.	56
Regler for nifas:	58
Det sjuende kapitlet: Om bruk av det som forhindrer menstruasjon eller fremkaller den, og det som forhindrer graviditet eller fremkaller abort	63